

ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม

โดย

นายธีรกานต์ ช่วยทิพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

NATURE TO ABSTRACT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts VISUAL ARTS

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม
โดย	นายธีรกานต์ ช่วยทิพย์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ นาวิณ เปียดกลาง

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี) ภาพพิมพ์

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ นาวิณ เปียดกลาง)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิ์ศักดิ์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ)

640120029 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : สภาวะภายใน, การแปรเปลี่ยน, นามธรรม, การรับรู้, ประสบสัมผัส, สภาวะ, การจัดจ่อ

นาย ธีรกานต์ ช่วยทิพย์: ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หลัก : รองศาสตราจารย์ นาวิณ เบียดกลาง

การรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกต่างๆ ได้ดี ทั้งการรับรู้ทางสายตา กลิ่น การรับรู้ทางการสัมผัส และการรับรู้ในมิติมุมมองที่แตกต่างกันของมนุษย์ ข้าพเจ้ามีความประทับใจ หลงใหล ในรูปทรง ลักษณะ อาการที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ จากการคอยสังเกต ฝึมองธรรมชาติที่ค่อยๆ แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทำให้ตระหนักถึงบางสิ่ง นั่นคือความไม่ยั่งยืนถาวร และความไม่สมบูรณ์แบบ ซึ่งความไม่สมบูรณ์นี้ทำให้เกิดความงามอันเป็นการรับรู้ภายนอก เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในทัศนคติ อารมณ์ความรู้สึก และความคิด ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและมองเห็นถึงความงาม ความจริง โดยความงามสามารถเกิดขึ้นได้ฉับพลันทันใดในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย อันเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถหยั่งรู้ได้ ในสภาวะของการเคลื่อนไหวที่หรือเคลื่อนออกจากศักยภาพความเป็นไปได้อยู่เสมอ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ การรับรู้และการตีความของแต่ละบุคคล

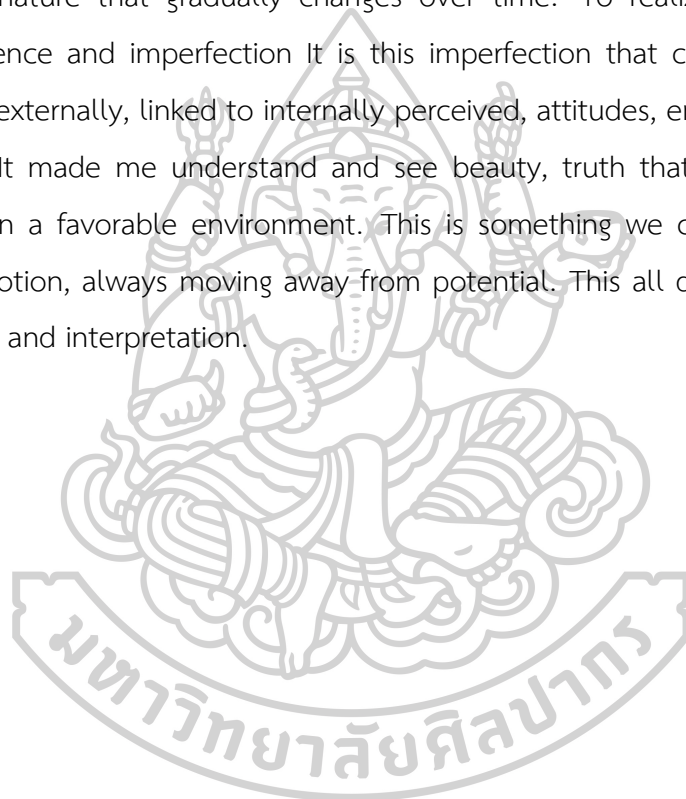

640120029 : Major VISUAL ARTS

Keyword : Internal state, Change, Abstract, Perception, Senses, State, Focus

MR. Teerakan CHUAYTIP : Nature to abstract Thesis advisor : Associate Professor Nawin Baidklang

Human perception is something that can communicate feelings well. Visual perception, smell, tactile perception, and perception in different perspectives of humans. I am fascinated by the shape, appearance, and symptoms of nature from observing nature that gradually changes over time. To realize something that is impermanence and imperfection It is this imperfection that creates beauty that is perceived externally, linked to internally perceived, attitudes, emotions, feelings, and thoughts. It made me understand and see beauty, truth that beauty can happen suddenly in a favorable environment. This is something we cannot fathom in the state of motion, always moving away from potential. This all depends on individual perception and interpretation.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด "ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม" เป็นวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการอนุเคราะห์ ทั้งในส่วนของผลงานสร้างสรรค์ เนื้อหา และรูปเล่มวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นาวัน เปียดกลาง ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางในการสร้างสรรค์ ทั้งในด้านแนวความคิด ตลอดจนรูปแบบผลงาน และผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าออกมาในรูปแบบที่ชัดเจน รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตรกรรม ที่คอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง จนทำให้ข้าพเจ้ามีพื้นฐานความรู้ทางด้าน ศิลปะทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ จนประสบผลสำเร็จทางการศึกษา

ขอขอบพระคุณครอบครัว ที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจ ทั้งยังให้การสนับสนุนในแนวทางการศึกษาและการใช้ชีวิตของข้าพเจ้ามาโดยตลอด ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้แสดงให้เห็นแล้วถึงความพยายามจนประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าที่คอยให้การสนับสนุน ช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุกๆ เรื่อง ทั้งคอยให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางที่ดีให้แก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

สุดท้ายขอขอบคุณตัวเอง ที่มีความมั่นคงและตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ถึงจะรู้สึกท้อบ้างระหว่างทาง แต่สุดท้ายก็ผ่านพ้นอุปสรรคนั้นมาได้ จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ออกมาได้ อย่างสมบูรณ์แบบอย่างที่คาดหวังไว้

นาย ธีรกานต์ ช่วยทิพย์

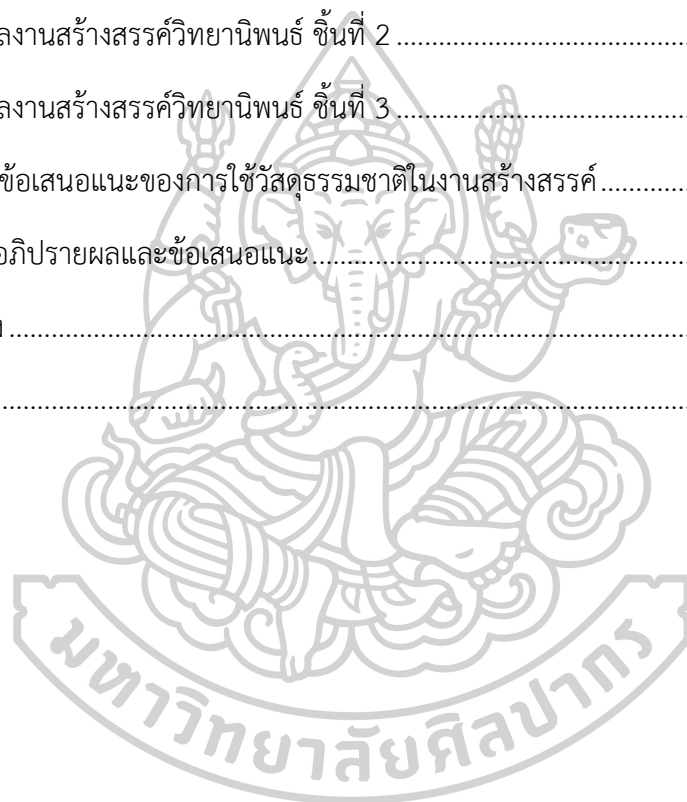
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	5
การเสนอผลงาน.....	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	6
1. กรอบทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา.....	6
ปรัชญาวาเซบิ-ซะบิ (Wabi-Sabi).....	6
2. กรอบการศึกษาแนวทางกระบวนการสร้างสรรค์.....	8
Kishio Suga.....	8
Giuseppe Penone.....	11

มนตรี เต็มสมบัติ	16
3. กรอบการศึกษาวัสดุทางศิลปะ	19
กระดาษสา	19
4. บทสรุป	21
บทที่ 3	22
แนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	22
1. ที่มาของแนวความคิด	22
2. กระบวนการสร้างสรรค์	23
2.1 การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล	23
2.2 การสร้างแบบร่าง	24
ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	24
ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	25
ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	26
ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	27
ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	28
ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	29
3. การวิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	30
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	30
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	31
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	32
4. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	34
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	34
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	35
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	37

5. ทักษะธาตุในการสร้างสรรค์.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	41
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	42
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	44
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	46
วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	50
วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	52
ปัญหาและข้อเสนอแนะของการใช้วัสดุธรรมชาติในงานสร้างสรรค์.....	56
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	57
รายการอ้างอิง	59
ประวัติผู้เขียน	61

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 Parallel Strata (1969) Kishio Suga.....	9
ภาพที่ 2 Disseminating Territory, 1996.....	10
ภาพที่ 3 Law of Peripheral Units, 1997	10
ภาพที่ 4 Albergo di 12 meter(1980)	12
ภาพที่ 5 illuminated gold trees.....	12
ภาพที่ 6 ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ มะพลับ ขมิ้นชัน.....	14
ภาพที่ 7 ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ ชูดพายุลูกเห็บ.....	15
ภาพที่ 8 ภาพผลงาน Performance Art.....	17
ภาพที่ 9 ภาพผลงาน Performance Art.....	18
ภาพที่ 10 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	24
ภาพที่ 11 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	25
ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	26
ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	27
ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	28
ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	29
ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	30
ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	31
ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	32
ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	33
ภาพที่ 20 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	34
ภาพที่ 21 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	36

ภาพที่ 22 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	37
ภาพที่ 23 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	38
ภาพที่ 24 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	39
ภาพที่ 25 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	43
ภาพที่ 26 รายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	43
ภาพที่ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	45
ภาพที่ 28 รายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	45
ภาพที่ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	46
ภาพที่ 30 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	47
ภาพที่ 31 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	49
ภาพที่ 33 ภาพแสดงการติดตั้งผลงานแบบลอยตัว สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร	49
ภาพที่ 34 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	51
ภาพที่ 35 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	53
ภาพที่ 36 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	54
ภาพที่ 37 ภาพการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร	55
ภาพที่ 38 ภาพการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกต่าง ๆ ได้ดี ทั้งการรับรู้ทางสายตา กลิ่น การรับรู้ทางการสัมผัส และการรับรู้ในมิติมุมมองของมนุษย์ที่จะเข้าใจในสิ่งหนึ่ง กล่าวคือ การรับรู้ของมนุษย์มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป โดยแต่ละคนมีขอบเขตและบรรทัดฐาน ความซับซ้อนในมุมมองที่ไม่เท่ากันซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ กระบวนการในการรับรู้คือส่วนสำคัญในการช่วยให้การรับรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการค้นหาคำตอบใหม่จากมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม (ศุภรา อรุณศรีมรกต, 2561)

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในความงาม และหลงใหลในรูปทรง ลักษณะที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ จากการคอยสังเกต ฝึมองและสัมผัส กับธรรมชาติที่ค่อยๆแปรเปลี่ยนไปตามการเวลาอย่างช้า ๆ ต่อเนื่องอย่างไม่มีสิ้นสุด ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงบางสิ่งบางอย่างในธรรมชาติ นั่นคือความไม่ยั่งยืน ความไม่สมบูรณ์แบบ และความไม่บริบูรณ์ สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นสัจธรรมของธรรมชาติ ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นมาสมบูรณ์แบบ เมื่อเราลองเพ่งมองลึกลงไปในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใกล้ๆ เราจะเห็นถึงตำหนิ ต้นไม้ใหญ่ที่ว่า มีความแข็งแรง ให้ความร่มเย็น และสวยงาม หากเราลองมองลึกลงไปในผิวของเปลือกไม้ เราจะเห็นถึงความหยابของพื้นผิว การแยก แยกออกจากกันของเปลือกไม้ ซึ่งความไม่สมบูรณ์นี้จึงทำให้เกิดความงดงาม ดังคำกล่าวในปรัชญา วาปี-ซาปี ที่ชี้ให้เห็นว่าความงามเป็นพลวัตที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเรากับสิ่งอื่น ความงามสามารถเกิดขึ้นได้โดยฉับพลันทันใดในสภาพแวดล้อม บริบท หรือทัศนคติที่เอื้ออำนวย ดังนั้นความงามจึงเป็นสภาวะที่แปรเปลี่ยนไปของจิตสำนึก เป็นสิ่งที่อยู่เหนือความคาดหมาย และไม่สามารถหยั่งรู้ได้ ในสภาวะของการเคลื่อนไปสู่หรือเคลื่อนออกจาก ศักยภาพของความเป็นไปได้อยู่เสมอ กล่าวอีกอย่าง วะปี-ชะปี คือวิถีชีวิตและในความหมายที่แคบที่สุดคือความงามที่ลักษณะเฉพาะตัว ทำให้ธรรมชาติมีความน่าหลงใหลด้วยการจัดองค์ประกอบใหม่ขึ้นจากรูปทรงธรรมชาติ หรือการสร้างสรรคผลงานจากวัสดุจากธรรมชาติ รูปทรงที่อิสระไร้ขอบเขต และยอมรับต่อการบอบสลาย (ลีโอนาร์ท โคเรีย, 2562) อาจทำให้ดูเหมือนหยابไม่ประณีต และมักจะทำจากวัสดุที่ทำให้เราสามารถมองเห็นถึงเนื้อในเดิมของมันได้ นอกจากนี้ยังบ่งบอกได้อีกว่าส่วนใดคือเนื้อเดิม ส่วนใดคือเนื้อที่ถูกรังสรรค์ขึ้นมาใหม่จากฝีมือของมนุษย์ ความหยابและความเรียบง่ายนี้

เกิดจากการลดทอนลักษณะบางอย่างที่สะดุดตาให้เหลือน้อยที่สุด แต่ไม่ได้ลดทอนความน่าสนใจของสิ่งๆนั้นไป และความหยابนี้กลับแฝงไปด้วยความอ่อนโยน ความเรียบง่าย มีสมาธิ และความอดทนจากการรับรู้ภายนอกที่เกิดจากการมองเห็น และได้สัมผัสกับตัวกายภาพของธรรมชาติ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในทัศนคติ อารมณ์ความรู้สึก และความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความงาม ความจริง ของธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์รับรู้และสัมผัสกับธรรมชาติที่แตกต่าง ที่ถูกตัดทอนด้วยความทรงจำ ที่เกิดจากความคิด ความรู้สึก และความตระหนัก เนื่องจากตัวข้าพเจ้ามีความสนใจในตัววัสดุ โดยตัววัสดุจะมีความพิเศษคือ กระดาษสาเยื่อธรรมชาติจะมีพื้นผิวและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไปตามวัสดุที่นำมาทำเยื่อกระดาษ เช่น ใบไม้ เปลือกไม้ และดอกไม้ สีที่เกิดจากการสกัด บด ตำ จนทำให้เกิดสีที่มาจากวัสดุธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงได้นำวัสดุธรรมชาติที่เกิดจากการแปรสภาพ ย่อย สลาย จนมาเป็นกระดาษสาเยื่อธรรมชาติและสี มาเป็นสื่อในการสร้างเนื้อหาสาระ มุมมอง และทัศนคติของการรับรู้ของข้าพเจ้า

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ มุมมองของธรรมชาติที่แตกต่างกัน สรุปรวบรวมความคิด ทดลอง และนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่แสดงถึงทัศนคติ ความรู้สึกส่วนตัว สะท้อนความรู้สึกภายในและการรับรู้ภายนอก ในหลายมุมมอง
2. เพื่อศึกษารูปทรง โครงสร้าง และสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อ ถ่ายทอดความรู้สึกภายในจิตสำนึกของข้าพเจ้า และมีผลต่อความรู้สึกผู้อื่น มาสร้างสรรค์เป็นผลงานทัศนศิลป์
3. เพื่อให้ผลงานแสดงถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างธรรมชาติในพื้นที่จริงสู่พื้นที่บนงานศิลปะ

สมมติฐานของการศึกษา

การรับรู้ทางการสัมผัสของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกต่าง ๆ โดยเฉพาะการสัมผัสทางกาย วิธีการ Paper mache โดยใช้เยื่อกระดาษสาจากธรรมชาติ ในช่วงขั้นตอนของการผสมเข้าหากันระหว่างสี เยื่อกระดาษ และกาว สีที่ทำผ่านกระบวนการสกัด บน ตำ คั้น จนทำให้เกิดสี จึงทำให้ข้าพเจ้าได้รู้สึกถึงการสัมผัสโดนตรงกับวัสดุที่นำมาเป็นสื่อ เพราะธรรมชาติเป็นวัตถุดิบชั้นดีที่มาช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจตัวเนื้อหาสาระของวัตถุนี้มากขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา การรับรู้ภายนอกเป็นเรื่องราวความประทับใจ และหลงใหลในรูปทรง ลักษณะที่มีความแตกต่างกันของธรรมชาติ และเหตุการณ์ทางธรรมชาติ ที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในด้วยทัศนคติ ความทรงจำ อารมณ์ความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวข้าพเจ้าและผู้อื่น

ขอบเขตด้านรูปแบบ นำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรมสีผสม จากการรับรู้ภายนอกที่เกิดจากการมองเห็น และได้สัมผัสกับตัวกายภาพของธรรมชาติ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในทัศนคติ อารมณ์ความรู้สึก และความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความงาม ความจริง ของธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์รับรู้และสัมผัสกับธรรมชาติที่แตกต่าง โดยสร้างรูปแบบใหม่ที่ถูกคลี่คลายมาจากธรรมชาติ นำมาตัดทอนด้วยความทรงจำ ความคิด และความรู้สึก ให้รูปทรงมีความเป็นนามธรรม แต่ยังคงพื้นผิวที่จริงของธรรมชาติ

ขอบเขตด้านเทคนิค การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ จะเป็นผลงานศิลปะที่เกิดจากการใช้วัสดุจากธรรมชาติ มาแปรสภาพ ย่อย สลาย จนมาเป็นกระดาษสาเยื่อธรรมชาติและสีที่เกิดจากการสกัดบด ตำ จากวัสดุทางธรรมชาติ ผลงานแสดงออกถึงความเป็นธรรมชาติ ที่อยู่ในรูปลักษณะต่าง ๆ ทางธรรมชาติที่แปรเปลี่ยนไป ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ การตัดปะ Paper mache พิมพ์สี

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความ ผลงานวิจัยและสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงของต้นไม้
2. ศึกษาพรรณไม้ และสังเกตการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลาและตัวแปรที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ศึกษาดูงานศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ทั้งรูปแบบ เทคนิคและกระบวนการทางความคิด จาก หนังสือ บทสัมภาษณ์ และอินเทอร์เน็ต
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ แล้วนำมาสร้างแบบภาพร่างผลงาน และวางแผนการทำงาน
5. เริ่มการดำเนินงานสร้างผลงานตามเทคนิคและวิธีการที่ได้กำหนดไว้
6. วิเคราะห์ผลงานและเรียบเรียง เพื่อนำเสนอผลงานในรูปแบบเอกสารทางความคิด

เวลาที่ใช้ในการวิจัย ประมาณ 7 เดือน

คิดว่าจะเริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2565

และเสนอวิทยานิพนธ์ / การค้นคว้าอิสระ ภายในเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566

วิธีการศึกษา

1. เก็บข้อมูลโดยใช้กล้องถ่ายภาพ บันทึกภาพต้นไม้ที่สนใจและทำให้เกิดประเด็นทางความคิด
2. ทำ sketch โดยการวาดเส้นลงบนสมุดบันทึก เพื่อค้นคว้าหารูปทรง และความลงตัวของรูปทรงและพื้นที่ว่าง
3. ศึกษาพรรณไม้ และสังเกตการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลาและตัวแปรที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง
4. ศึกษาผลงานศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ทั้งรูปแบบ เทคนิคและกระบวนการทางความคิด จาก หนังสือ บทสัมภาษณ์ และอินเทอร์เน็ต
5. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทดลองหาความเป็นไปได้ในการแสดงออก
6. เริ่มปฏิบัติงานจริง และนำผลงานที่สำเร็จมาวิเคราะห์เพื่อต่อยอดและพัฒนาเทคนิคและประเด็นทางความคิด

แหล่งข้อมูล

1. เอกสารทางวิชาการที่ค้นคว้าจากห้องสมุด
2. หนังสือ วารสาร นิตยสารที่มีบทความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์
3. สื่อและบทความจากอินเทอร์เน็ต
4. หอศิลป์ในประเทศไทย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการหาข้อมูล

- สมุดบันทึก
- หนังสือ
- คอมพิวเตอร์

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- หมึกจีน
- สีอะคริลิก
- กระดาษสาธรรมชาติ
- อุปกรณ์สำหรับการวาดเส้น ได้แก่ ดินสอไขขาว
- พู่กันขนาดต่าง ๆ
- กาวน้ำ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย (โดยประมาณ) 30,000 บาท

การเสนอผลงาน

นำเสนอผลงานสู่สาธารณะในช่องทางต่าง ๆ เช่น การแสดงงานผ่านนิทรรศการ การแสดงงานออนไลน์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก อินสตาแกรม เว็บไซต์แสดงผลงานศิลปะ และสื่อสิ่งพิมพ์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมและผลงานศิลปะที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” เพื่อทำความเข้าใจ สนับสนุน ตรวจสอบ และกำหนดกรอบแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ให้เนื้อหาและผลงานศิลปะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ผู้สร้างสรรค์ได้มีการศึกษากรอบแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วย ปรัชญา วะบิ-ชะบิ การทำกระดาษสาธรรมชาติ และศิลปะป๊อปอาร์ตที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับธรรมชาติ ทั้งทางด้านจิตรกรรม ประติมากรรมและศิลปะการจัดวางที่มีแนวทางศิลปะใกล้เคียงและเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้

1. กรอบทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

กรอบทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผลงานชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” จะประกอบไปด้วยแนวคิดปรัชญาแบบ วะบิ-ชะบิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปรัชญาวะบิ-ชะบิ (Wabi-Sabi)

วะบิ-ชะบิ เป็นหลักแนวความคิดของศาสนาพุทธนิกายเซ็น โดยจะประกอบด้วยคำ 2 คำ คือ “วะบิ” หมายถึงความไม่สมบูรณ์แบบ ความเรียบง่าย ไม่สวยงามสะดุดตา และคำว่า “ชะบิ” หมายถึงความไม่จีรัง สัจธรรม ของสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ

วะบิ-ชะบิ คือ วัฒนธรรม ค่านิยม แนวคิด และปรัชญา ที่หล่อหลอมให้คนญี่ปุ่นเห็นถึงคุณค่าของความเรียบง่าย ความไม่สมบูรณ์ และความไม่ยั่งยืนถาวรของธรรมชาติ ทั้งยังเป็นเหมือนกระบวนการทัศนทางสุนทรียศาสตร์ที่มีพื้นฐานมาจากธรรมชาติ หากกล่าวแบบกว้างๆ วะบิ-ชะบิ ก็คือวิถีชีวิต และในอีกความหมายที่กระชับที่สุดคือความงามที่มีลักษณะเฉพาะตัว สิ่งเหล่านี้ทำให้ธรรมชาติเกิดความน่าหลงใหล ด้วยการนำมาจัดองค์ประกอบขึ้นใหม่จากรูปทรงธรรมชาติ หรืออาจจะสร้างสรรค์ขึ้นมาจากวัสดุธรรมชาติ ทำให้เกิดรูปทรงที่มีลักษณะที่อิสระ และสามารถเสื่อมสลายได้ (ลีโอนาร์ท โคเรีย, 2562) จะมีพื้นผิวที่หยาบ ไม่ประณีต และสร้างขึ้นมาจากวัสดุธรรมชาติที่เราสามารถมองเห็นพื้นผิวเดิมของมันได้ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นอีกว่าส่วนใดคือธรรมชาติ ส่วนใดคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

พื้นผิวที่มีความหยาบและความเรียบง่ายนี้เกิดจากการลดทอนลักษณะบางอย่างออก เพื่อให้มีความสะดุดตาน้อยที่สุด แต่ยังคงลักษณะเด่นของสิ่งเหล่านั้นไว้อยู่ แต่ในความหยาบนี้แฝงไปด้วยความอ่อนโยน ความเรียบง่าย มีสมาธิ และความอดทน (ลีโอนาร์ท โคเรีย, 2562) แนวคิดแบบวะปิ-ชะปิ จะมุ่งเน้นเชื่อเชิญให้เราเข้าใจ “สัมผัส” และ “ผูกสัมพันธ์” ระหว่างมนุษย์กับวัตถุ” แนวคิดนี้จะได้รับการยอมรับหรือการชื่นชมก็ต่อเมื่อได้รับการสัมผัสและถูกใช้งาน

วะปิ-ชะปิ สมัยใหม่นิยม เป็นการพูดถึงพื้นที่และงานออกแบบทุกรูปแบบที่มนุษย์สร้างขึ้น และจะมีความแตกต่างกับแบบดั้งเดิม โดยแบบสมัยใหม่นิยมจะให้ความสำคัญกับความงาม ไร้รอยต่อ และเกลี้ยงเกลา แต่แบบดั้งเดิมจะให้ความสำคัญกับพื้นผิวเดิมตามธรรมชาติ ที่มีความหยาบ กระด้าง และไม่สมบูรณ์แบบ (รังสิณี ไชยคุณ, 2561)

แนวคิดแบบวะปิ-ชะปิ เมื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ สามารถสร้างสุนทรียภาพที่เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของงานศิลปะหรือสภาวะบางอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น แนวความคิดนี้จะเป็นการกระตุ้นจิตให้รับรู้ และเข้าถึงความงามอันเป็นแก่นแท้ของความไม่สมบูรณ์แบบ และความไม่ยึดติดในวัตถุ จะนำพาจิตใจให้สงบและเข้าถึงความงามในความเรียบง่ายที่ไม่สมบูรณ์แบบ

Timon Screech เคยให้บทสรุปของแนวคิด วะปิ-ชะปิ ไว้ว่าจิตวิญญาณของวะปิ -ชะปิ นั้นที่จริงแล้วคือการชี้ให้เห็นถึงกฎ “ไตรลักษณ์” ซึ่งเป็นหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนา คือ หลักที่ว่าด้วยความไม่เที่ยงของสังขาร ประกอบด้วย อนิจจัง ความไม่แน่นอน ทุกขัง สภาพอันทนได้ยาก อนัตตา การไม่ยึดติด และละวางตัวตน แนวความคิด วะปิ-ชะปิ เป็นปรัชญาที่ใช้ในการดำรงชีวิตแบบพุทธนิกายเซ็นของญี่ปุ่น ผู้ที่เข้าถึงความจริงข้อนี้ได้ จิตของผู้นั้นก็เกิดปัญญาและตระหนักได้ถึงกฎไตรลักษณ์ที่ปรากฏผ่านสุนทรียภาพแบบวะปิ ชะปิ ที่ให้เห็นถึงความงามที่เก่าตามกาลเวลาของสิ่งต่าง ๆ ความไม่ยึดติดในวัตถุ ความสงบในจิตใจตนเอง แม้ชีวิตและสรรพสิ่งรอบกายอาจไม่ได้สมบูรณ์แบบ (มาลินี คัมภีร์ญาณนท์, 2561)

พื้นผิววัสดุ ที่แสดงให้เห็นถึงความงามที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา เช่น เปลือกไม้แห้ง หินที่ถูกกัดกร่อน สิ่งเหล่านี้สื่อถึงความไม่จีรังของธรรมชาติ รูปทรงที่อิสระ ไม่สมบูรณ์แบบที่เกิดขึ้นแสดงถึงความงามที่เกิดขึ้นตามรูปทรงธรรมชาติ และการสร้าง “พื้นที่ว่าง” ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการทำสมาธิ ทำจิตใจให้สงบ เนื่องจากวะปิ ชะปิ เป็นวัฒนธรรมที่ผูกโยงกับเซน การมีพื้นที่ที่ช่วยโน้มนำจิตใจให้สงบ พื้นที่ว่างจึงเป็นส่วนสำคัญของแนวความคิด วะปิ ชะปิ (ชัยยศ อิษฏ์วรพันธุ์, 2561)

ข้าพเจ้าจึงได้นำเอาแนวคิดปรัชญาอะบิ-ซะบิ มาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งด้านแนวคิดที่สื่อถึงความไม่บริบูรณ์ของสรรพสิ่ง และความงามที่เป็นแก่นแท้ของธรรมชาติ ความเรียบง่าย การมีสมาธิ ค่อยๆสังเกตการณ์แปรเปลี่ยนไปของธรรมชาติอย่างช้า ๆ แล้วจะเห็นความงามในตัวของมันเอง ด้านกายภาพของรูปทรงธรรมชาติที่หยิบมาใช้ในการสร้างสรรค์ โดยหยิบเอาลักษณะที่เฉพาะตัวของรูปทรงของต้นไม้มาลดทอนลักษณะบางอย่างออกจากความคิด และประสบการณ์ ที่เคยได้พบ เห็นความงามของสิ่งเหล่านี้ นำมาประกอบสร้างเป็นให้เกิดรูปทรงใหม่ ที่ยังคงพื้นผิวที่แสดงให้เห็นถึงเนื้อในของธรรมชาติ

2. กรอบการศึกษาแนวทางกระบวนการสร้างสรรค์

กรอบการศึกษาแนวทางกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” เป็นการศึกษาแนวทางกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินที่พูดถึงธรรมชาติ และศิลปะการจัดวาง ที่มีแนวทางการสร้างสรรค์และแนวความคิดใกล้เคียงกันกับผลงานของผู้สร้างสรรค์

Kishio Suga

Kishio Suga เป็นหนึ่งในศิลปินที่มีอิทธิพลมากในประวัติศาสตร์ของศิลปะการติดตั้ง ในประเทศญี่ปุ่น เขาเป็นบุคคลสำคัญในปรากฏการณ์ Mono-ha ของญี่ปุ่นช่วงปลายทศวรรษ 1960 และต้นทศวรรษ 1970 เขาเกิดที่เมืองโมริโอกะ จังหวัด อิวาเตะ ในปี 2487 และได้เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปะทามะโตเกียว ตั้งแต่ปี 2507 ถึง 2511 หลังจากสำเร็จการศึกษา เขาเริ่มทำงานศิลปะด้วยวัสดุที่มาจากธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมาจัดวางใหม่ในพื้นที่สาธารณะรอบ ๆ โตเกียว ซึ่งเขาเรียกการทำงานศิลปะแบบนี้ว่า “งานภาคสนาม” Kishio Suga ได้ตระหนักถึงแนวปฏิบัติที่มีวิสัยทัศน์ของการสร้างสรรค์งานชั่วคราว การติดตั้งเฉพาะไซต์ และการแทรกแซงการแสดงในสภาพแวดล้อมประจำวัน จากการนำวัสดุธรรมชาติที่แทบจะมองไม่เห็นมาจัดวางในพื้นที่สาธารณะ และยังได้รับการยอมรับว่าเป็นศิลปินที่มีความสามารถในด้านศิลปะการจัดวางมากที่สุดในญี่ปุ่น ยกตัวอย่างผลงาน เช่น Parallel Strata (1969) เป็นผลงานที่ใช้ซี่ผึ้งพาราฟินมาสร้างขึ้นเป็นตู้โถเท็ม และ Soft Concrete (1970) ผลงานเป็นแผ่นเหล็กแนวตั้งสี่แผ่นนำมาเรียงกันให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสและภายในสี่เหลี่ยมจะมีการเทให้สูงขึ้นเป็นเนินด้วยคอนกรีตผสมน้ำมัน Suga กล่าวว่า “โมนโน” (วัสดุ/สิ่งของ) คือการตรวจสอบความเป็นไปอย่างต่อเนื่องของสถานการณ์ โดยจะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันขององค์ประกอบต่าง ๆ จึงจะก่อให้เกิดเป็นผลงานศิลปะ (Mari Yano and Mayuko Kusunoki, 2021)

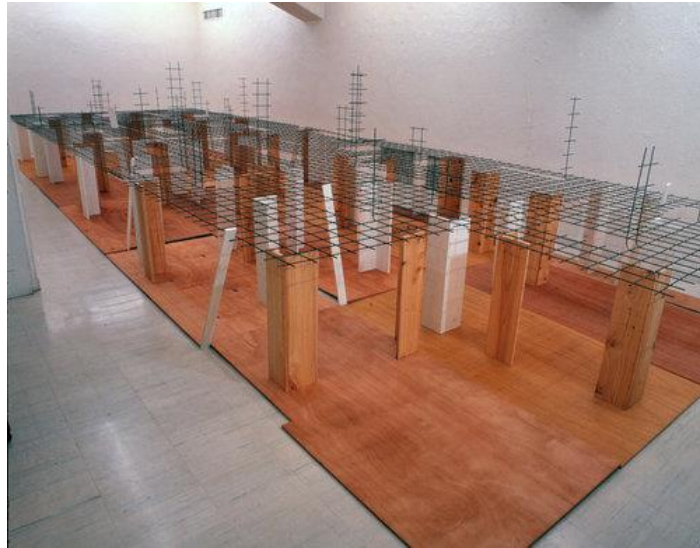
ข้าพเจ้ามีความสนใจและศึกษากระบวนการทางรูปแบบ เทคนิคและลักษณะการจัดวางและการจัดองค์ประกอบ ที่เล่นกับพื้นที่ ผู้คน และแรงโน้มถ่วง ข้าพเจ้าได้นำกระบวนการทำงานของศิลปินมาปรับใช้ในการเล่นกับวัตถุ โดยการสร้างฟอร์มซ้ำ ๆ กันหลายชิ้น แล้วนำมาจัดองค์ประกอบใหม่ ในพื้นที่ใหม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงบางอย่างของธรรมชาติที่ไม่สามารถคาดเดาได้

ภาพที่ 1 Parallel Strata (1969) Kishio Suga

ที่มา <https://www.kishiosuga.com/installations-parallel-strata-1969>

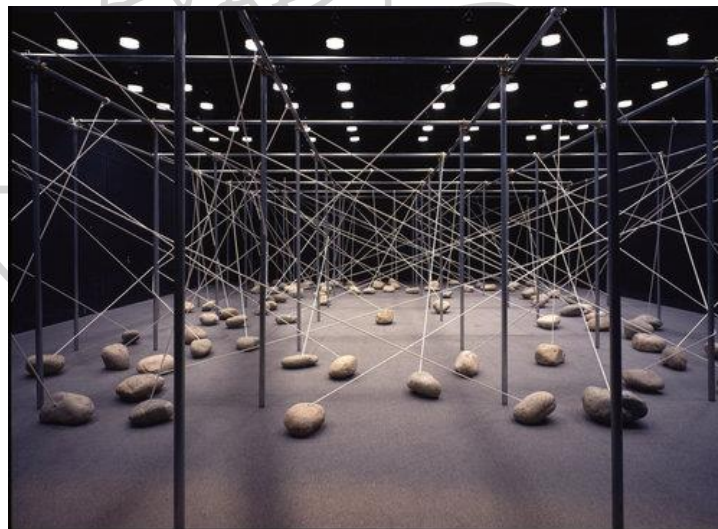
สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2566

ภาพที่ 2 Disseminating Territory, 1996

ที่มา <https://www.kishiosuga.com/installations-disseminating-territory-1996>

สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2566

ภาพที่ 3 Law of Peripheral Units, 1997

ที่มา <https://www.kishiosuga.com/installations-law-of-peripheral-units-1997>

สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2566

Giuseppe Penone

Giuseppe Penone เกิดในปี 1947 ใน Garessio Italy อาศัยและทำงานใน Turin เขาเริ่มจัดแสดงผลงานศิลปะเป็นครั้งแรกในประเทศตุรินที่ Deposito d'Arte Presente และต่อมาเขาได้จัดแสดงเดี่ยวครั้งแรกที่แกลเลอรีของ Gian Enzo Sperone ในปี 2512

ผลงานศิลปะของ Penone จะแสดงให้เห็นธรรมชาติที่เชื่อมโยงกันของทุกสิ่งที่มีอยู่ เขาได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ผ่านแง่มุมที่เป็นรูปธรรม ทั้ง ภาพถ่าย การสัมผัส และการดมกลิ่น ของสสาร ซึ่งเขาได้ออกสำรวจจนกระทั่งค้นพบสาระสำคัญดั้งเดิมอันน่ามหัศจรรย์ของธรรมชาติ ในช่วงแรกๆ ผลงานของ Penone ได้เริ่มการทดลองทำกับวัสดุหลายอย่าง เช่น ตะกั่ว เหล็ก ขี้ผึ้ง ไม้ และปอ กระดาษ เพื่อที่จะดึงเอาคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุและการรับรู้ของแต่ละคนออกมา เขาได้กล่าวว่า “ต้นไม้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะคล้ายกับร่างกายของมนุษย์มาก เป็นองค์ประกอบสำคัญในงานของเขา” ซึ่งเป็น “แนวคิดเบื้องต้นและเรียบง่ายที่สุดเกี่ยวกับความมีชีวิตชีวา วัฒนธรรม และประติมากรรม” (Daniela Lancioni, 2021) โดยต้นไม้จะเป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของเขา โดยได้เริ่มพัฒนาตั้งแต่ Penone เริ่มต้นเป็นศิลปินและยังคงดำเนินต่อมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน ในผลงานชุดวัสดุธรรมชาติ จะเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและผ่านการกระทำของศิลปิน ทำให้ผลงานออกมามีลักษณะเป็นประติมากรรมที่มีรูปทรงอิสระและยั่งยืน สามารถเปิดเผยความจริงที่ไม่เลื่อนลอย เพราะต้นไม้เป็นวัสดุวิสัยและไม่สามารถโต้ตอบได้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 Penone ได้ทำการสร้าง Alberi (ต้นไม้) ขึ้น โดยเป็นการนำต้นไม้จำนวน 12 ต้นที่นำมาทำการลอกเปลือกไม้และลอกตามวงแหวนการเติบโตหนึ่งวงเพื่อเปิดเผยให้เห็นถึงลำต้นและกิ่งก้านบางส่วน อย่างที่ควรจะเป็นก่อนที่ต้นไม้จะถูกโค่น หรือในอีกนัยหนึ่งคือขอบเขต ซึ่งกำหนดความเป็นปัจเจกของทุกวัตถุและทุกสิ่งมีชีวิต ว่าเป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่สำคัญในงานของเขาเช่นกัน

ข้าพเจ้าได้มีการศึกษากระบวนการทำงานของ Giuseppe penone เกี่ยวกับการใช้วัสดุธรรมชาติและศิลปะการจัดวาง ข้าพเจ้าได้นำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ทั้งด้านการจัดวาง การจัดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์กันของตัววัสดุ เนื้อหา และพื้นที่ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้มีการนำวัสดุทางธรรมชาติมาใช้ในงาน เช่น เปลือกไม้ ใบไม้ ต้นไม้ โดยได้มีการนำมาจัดการใหม่ ทั้งการนำมาย่อยสลายเพื่อนำมาทำเป็นกระดาษ หรือสร้างพื้นผิว และการนำวัสดุธรรมชาติมาจัดวางให้เกิดมุมมองใหม่ เพื่อต้องการเล่นกับการรับรู้ของผู้ชม และให้สอดคล้องกับเนื้อหา

ภาพที่ 4 Albero di 12 meter(1980)
ที่มา <https://giuseppepenone.com/en/works>
สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2566

ภาพที่ 5 illuminated gold trees
ที่มา <https://www.voorlinden.nl/exhibition/giuseppe-penone/?lang=en>
สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2566

อาจารย์ ญาณวิทย์ ภูญแจทอง

ผลงานของเขาทุกชิ้นไม่มีการใช้สารเคมีเลย และมาจากธรรมชาติล้วน ๆ ทุกอย่างเริ่มต้นจากความผูกพันที่มีให้กับต้นไม้ในผืนป่าขนาด 108 ไร่ ที่รับมาจากบิดาของเขา “สงวน ภูญแจทอง” ผืนป่านี้ตั้งอยู่ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่นี่เป็นสวนป่าอนุรักษ์ที่คุณพ่อปลูกไว้ตั้งแต่ยังเด็ก ซึ่งอาจารย์เองก็มีส่วนร่วมในการดูแลตลอด ยิ่งช่วงที่ทดลองค้นหาสีธรรมชาติ พืชพรรณหลายชนิดในสวนป่าที่มีชื่อ “ป่าสงวน” ก็มาจากชื่อคุณพ่อ อีกนัยหนึ่งก็เพื่ออยากให้เป็นป่าสงวนด้วย เพื่อเอาไว้อนุรักษ์พันธุ์ไม้เอาไว้กว่าหลายพันชนิด โดยมีพ่ออยู่เบื้องหลังคอยให้ข้อมูลว่าแต่ละต้นให้สีอะไรบ้าง ด้วยแหล่งวัตถุดิบอันทรงคุณค่าที่มีอยู่แล้วเหล่านี้ ประกอบกับการได้เล่าเรียนศิลปะ เขาจึงไม่พลาดโอกาสที่จะเริ่มศึกษาด้านไม้และพืชพรรณที่ให้สีสวย อาจารย์ได้ไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่น ได้เห็นสิ่งแวดล้อมที่ญี่ปุ่น ทำให้เห็นแนวคิดใหม่ นอกกรอบคร่าว ๆ ของอาจารย์ก็มีการลองผิดลองถูก พิมพ์ไม่ติดจนต้องแก้ไขด้วยการเอาไปผสมน้ำผึ้งบ้าง ครามบ้าง ทั้งยังมีอุปสรรคจากหัวหน้างานของญี่ปุ่น ทำให้ไม่มีพืชเติบโตได้ในแถบนั้น เขาจึงต้องปลูกพืชเตรียมเก็บใส่ตู้เย็นไว้ อาจารย์ได้คำนึงถึงเหตุการณ์นี้และสะท้อนให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของเมืองไทยเช่นกัน หากวันหนึ่งพืชพรรณเหล่านี้สูญพันธุ์ไปก็แย่ เรื่องนี้ทุกคนควรใส่ใจ (พัชรี พรกุลวัฒน์ วุฒิพงษ์ วงษ์ชัยวัฒน์กุล และศรีณยา ตั้งวรเชษฐ, 2561) จนได้ค้นพบวิธีการสกัดสีและสร้างภาพพิมพ์ที่ปราศจากสารเคมี โดยอาจารย์ได้ให้นิยามเทคนิคดังกล่าวว่า การพิมพ์ออร์แกนิก (Organic Print) ที่ใช้วัสดุธรรมชาติเช่น ดอกไม้ ใบ ผล ราก เปลือก แก่น รวมทั้งส่วนอื่น ๆ ของพืชพรรณ นำมาผ่านกระบวนการทดลองสกัดสี เพื่อให้ได้สีที่ลงตัวกับสีธรรมชาติ เดิมทีการทำภาพพิมพ์จะต้องใช้สารเคมีกัดกรดเพื่อให้แม่พิมพ์เป็นร่องลึกด้วยน้ำยาเคมี ซึ่งสารเคมีเหล่านี้เมื่อใช้เป็นเวลานาน ๆ อาจจะทำลายสุขภาพเราได้ วิธีการทำงานของอาจารย์เป็นการสร้างภาพพิมพ์โดยอาศัยสีจากเปลือกไม้ ดอกไม้ ใบไม้มาคั้นสี แบบเดียวกับกระบวนการทำภาพพิมพ์ครั้งเดียว (Monoprint)

ภาพที่ 6 ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ มะพลับ ขมิ้นชัน

ที่มา <https://mgronline.com/celebonline/detail/9570000064813>

สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2566

สีส้มอมแดงนี้ เกิดจากการสกัดสีด้วยมะพลับไม่ย่นต้นขนาดกลาง เป็นส่วนหนึ่งจากกว่าร้อย
ชิ้นของผลงานภาพพิมพ์ที่สกัดจากพืชที่ได้จากป่าของเขา จัดแสดงในงาน ‘พิมพ์จากป่าสงวน’ ที่ หอ
ศิลปวิทยนิทรรศน์ เมื่อปีพ.ศ.2557

ภาพที่ 7 ภาพพิมพ์สีธรรมชาติ ชุดพายุลูกเห็บ
ที่มา <https://medium.com/@arspiration>
สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2566

ผลงาน “พายุลูกเห็บ” และ “ฝนกระหน่ำ” ในปีที่ทำผลงานชิ้นนี้มีฝนกระหน่ำ อาจารย์จึงเอาครามมาเขียนบนแม่พิมพ์แล้วจับตั้งเพื่อให้สีหยดลงมาเหมือนหยดฝนที่ปะทะกับหน้าต่าง

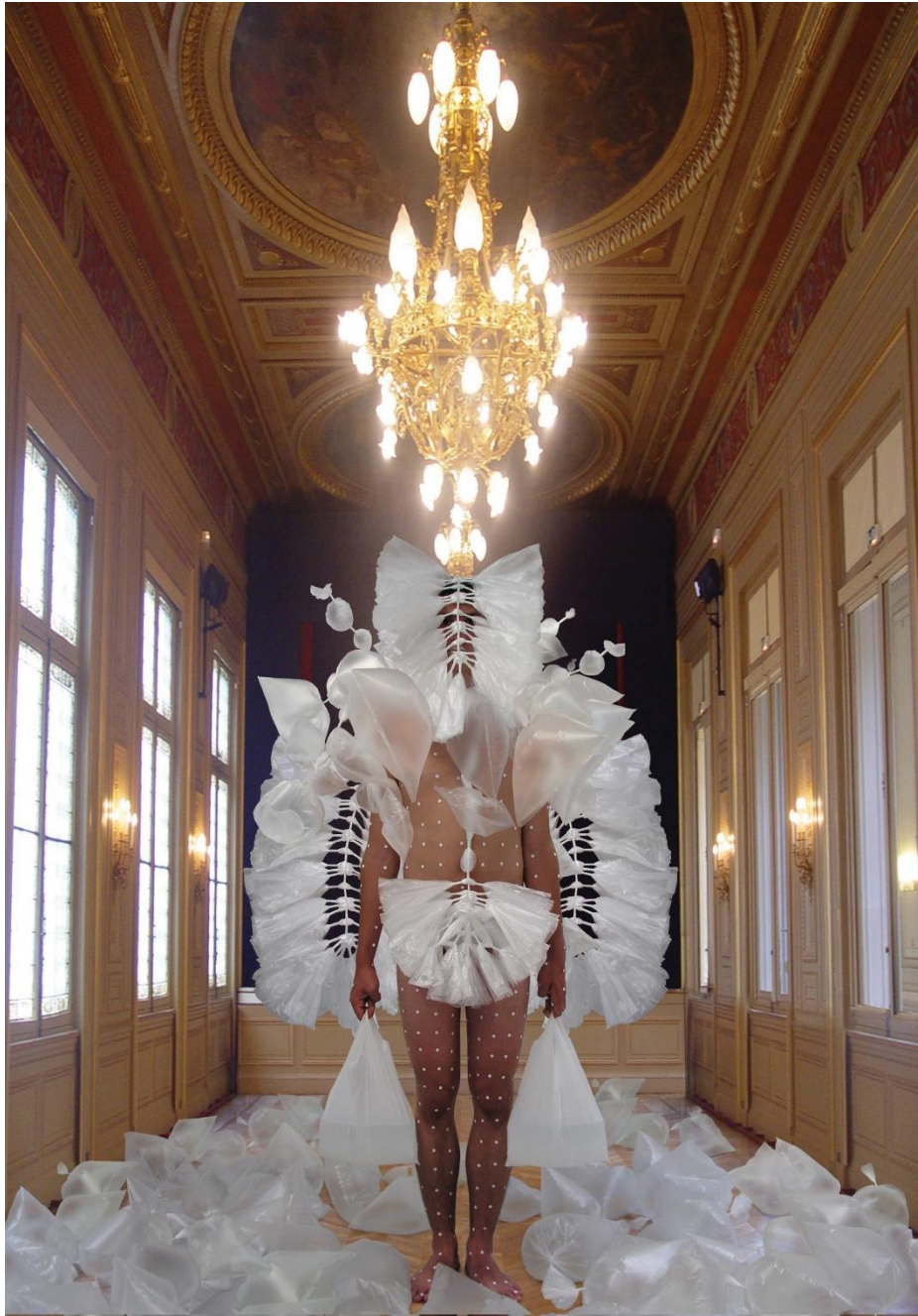
สีเส้นสดที่มาจากพืชพรรณชวนให้สนุกไปกับการเดินทางเข้าสู่ผืนป่า คนที่อยู่ไกลผืนป่าก็จะได้ขีดใกล้กับผืนป่ามากขึ้น ผืนป่าที่แผงนัยต่าง ๆ เอาไว้ ทั้งแนวคิด จิตวิญญาณ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ศิลปินเรียนรู้จากการทดลอง ค้นคว้า โดยบางส่วนนั้นถูกนำจัดแสดงควบคู่กับภาพพิมพ์ออร์แกนิก ในลักษณะคล้ายๆ ผลงานจัดวาง ทำให้ได้เห็นเบื้องหลังการทำงาน ขั้นตอนการสกัดสีจากพืชพรรณ ก่อนจะกลายเป็นงานภาพพิมพ์ออร์แกนิกอย่างสมบูรณ์แบบ (โจ เกียรติอาจิณ, 2555)

ข้าพเจ้าได้มีการศึกษากระบวนการสกัดสีจากวัสดุธรรมชาติ ของ อาจารย์ ญาณวิทย์ เกี่ยวกับการใช้วัสดุธรรมชาติมาสร้างเป็นสี ข้าพเจ้าได้นำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยการนำวัสดุทางธรรมชาติมาใช้เช่น เปลือกไม้ ใบไม้ ต้นไม้ และดอกไม้ มาผ่านกระบวนการ บด ตำ สกัดจนได้สีที่ต้องการออกมา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักปรัชญา วัชระ วัชระ คือการเข้าไปมีส่วนร่วมเปลี่ยนแปลงธรรมชาติให้น้อยที่สุด และใช้วัสดุทางธรรมชาติในการสร้างสรรค์

มนตรี เดิมสมบัติ

มนตรีเกิดในปี 1975 ที่จังหวัดชัยภูมิ เขาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านทัศนศิลป์ สาขา อินเทอร์เน็ต จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 1998 ด้วยพื้นเพในวัยเด็กที่เติบโตมาจากสังคมชนบทในจังหวัดชัยภูมิ เขาเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ชีวิตที่ทุกข์และสุขท่ามกลางธรรมชาติ ผนวกกับการอาศัยอยู่ในประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบพุทธศาสนา แม้ว่าพุทธศาสนาไทยจะได้รับอิทธิพลจากการนับถือผี ยึดถือธรรมเนียม พิธีกรรม และความเชื่อโศกลางมากมาย และค่อนข้างตรงกันข้ามกับคำสอนดั้งเดิมของพุทธศาสนา แต่อย่างไรก็ตาม ภูมิปัญญาของพุทธศาสนาก็ยังแทรกซึมลงไป ในสังคมไทยอยู่ดี อิทธิพลของพุทธศาสนาส่งผลอย่างเด่นชัดต่อวิถีชีวิตประจำวันของคนในสังคมไทย ทั้งในความสัมพันธ์กับผู้คน ชีวิต และความตาย และเป็นแนวคิดที่ยึดถือในปัจจุบันกาลและสัจธรรมอันธรรมดาสามัญในธรรมชาติ ทำให้ผลงานศิลปะของมนตรีมีความเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นกับชีวิต ประสบการณ์ส่วนตัว และพุทธศาสนา ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะส่วนหนึ่งของเครื่องตกแต่งทางจิตใจ

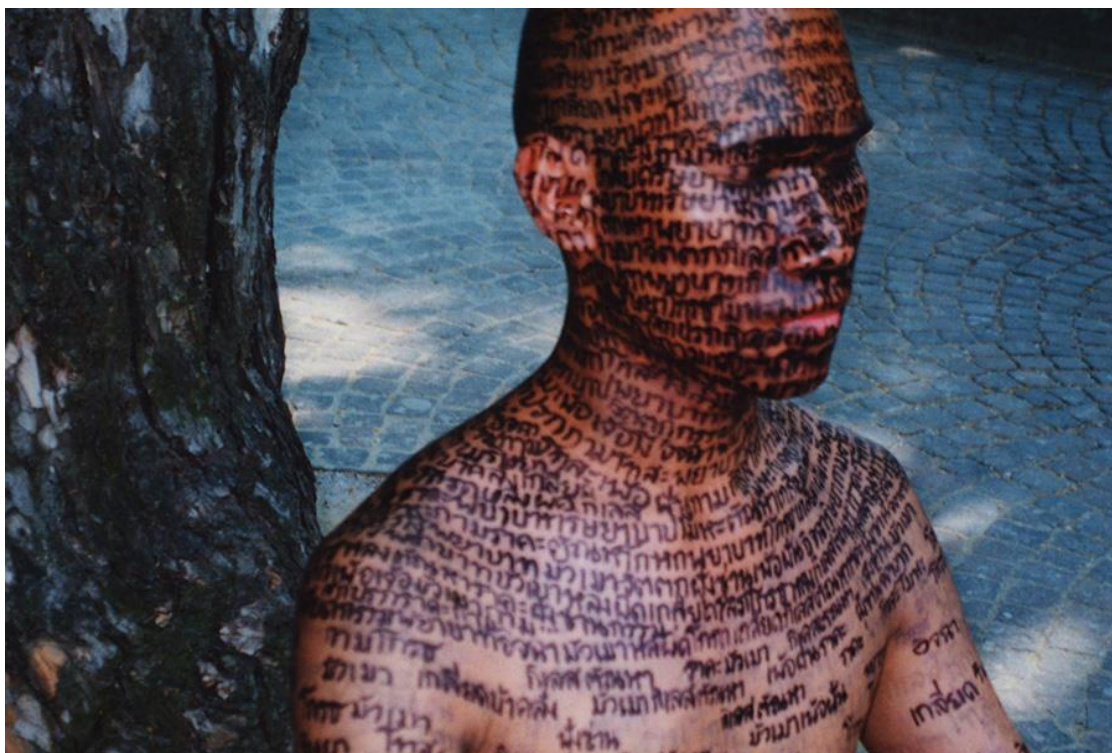
ผลงานของเขามักจะนำวัสดุทางธรรมชาติ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น ข้าว ไหม และวัสดุที่มีนัยยะทางสังคม การเมือง มาใช้เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยศิลปินจะนำวัสดุเหล่านี้มาทำเป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกายเพื่อใช้ในการแสดงสดและภาพถ่ายที่มีเอกลักษณ์ที่สะดุดตา การที่ศิลปินได้มีการนำเอาวัสดุทางธรรมชาติอย่างข้าวมาใช้เป็นสื่อกลางในการสร้างสรรค์นั้น เพื่อต้องการวิพากษ์วิจารณ์ลัทธิบริโภคนิยม ผลงานของเขาเป็นเครื่องมือในการสำรวจประสบการณ์ส่วนตัว และความรับรู้ทางสังคม เชื่อมโยงกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ชีวิต, สังคม, วัฒนธรรม และธรรมชาติ ว่ามีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กันอย่างไร ทั้งยังตั้งคำถามกลับไปสู่สังคมว่า ทิศทางของสังคม และอนาคตอันไม่แน่นอนของประเทศไทยจะเป็นอย่างไรต่อไป (ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, 2561)

ภาพที่ 8 ภาพผลงาน Performance Art

ที่มา https://www.matichonweekly.com/column/article_137561

สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566

ภาพที่ 9 ภาพผลงาน Performance Art

ที่มา <https://www.gqthailand.com/style/article/underneath-the-fabric>

สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566

ข้าพเจ้าได้ศึกษาแนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ของศิลปิน ทั้งแนวความคิดที่เชื่อมโยงระหว่างธรรมชาติกับแนวปรัชญา และศาสนา เพื่อให้เห็นถึงความไม่เที่ยงของธรรมชาติ และกระบวนการสร้างสรรค์ที่หยิบยกเอาวัชดุธรรมชาติมาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้มีการเอาหลักปรัชญามาเป็นจุดเชื่อมโยงกับตัววัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ เพื่อสื่อถึงความไม่สมบูรณ์ ไม่บริบูรณ์ของธรรมชาติ

3. การอบการศึกษาวัสดุทางศิลปะ

กระดาษสา

กระดาษสาได้รับการยอมรับว่าเป็นกระดาษที่มีพื้นผิวที่สวยงามด้วยลักษณะในตัวของมันเอง และมีความคงทนเก็บไว้ได้นานจนได้รับขนานนามว่า “กระดาษพันปี” ทั้งยังสามารถย่อยสลายให้กลับเป็นประโยชน์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติได้อีกด้วย กระดาษสาจะทำขึ้นมาจากเยื่อปอสา (Paper Mulberry) ซึ่งเป็นพืชพื้นบ้านที่พบในป่าเบญจพรรณและขึ้นกระจายตามแหล่งชุ่มชื้นทั่วไป นอกจากปอสาจะเป็นสมุนไพรแล้ว เรายังสามารถนำเปลือกของต้นปอสามาใช้ทำกระดาษได้ด้วย ซึ่งเราได้รับวัฒนธรรมการทำกระดาษมาจากประเทศจีน ทำให้มีอุตสาหกรรมการทำกระดาษสาในภาคเหนือเป็นจำนวนมาก และสืบทอดรุ่นต่อรุ่นกันในครอบครัวกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย. [ม.ป.ป]. 2563)

กระดาษสา (Mulberry paper) เป็นกระดาษพื้นเมืองทางภาคเหนือ ที่มีขั้นตอนการผลิตด้วยมือ กระบวนการทำกระดาษถูกเผยแพร่เข้ามาพร้อมกับพุทธศาสนาจากประเทศจีน เพื่อใช้ในการบันทึกคำสั่งสอน ของพุทธศาสนา นอกจากชาวพื้นเมืองทางภาคเหนือจะใช้กระดาษสาในการเขียนบันทึกข้อความในอดีต และตกแต่งในพิธีกรรมต่าง ๆ แล้ว ยังมีการใช้กระดาษสาทำร่มกระดาษมาช้านาน อันเป็นสินค้าพื้นเมืองที่มีชื่อ และนิยมใช้มาจนกระทั่งปัจจุบัน และยังมีกล่าวถึงต้นกำเนิดการผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ จากประเทศจีน โดย Kobayashi (1984) ได้บอกว่าประเทศจีนได้ผลิตกระดาษขึ้นมาใช้เมื่อสองพันปีมาแล้ว หรือตั้งแต่ตอนต้น คริสต์ศตวรรษ

Tsien (1973) กล่าวว่า ชาวจีนผลิตกระดาษจากวัตถุดิบต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะกระดาษสาได้ผลิตขึ้นมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ในสมัยขงจื้อใช้ทำหมวก ทำเสื้อผ้า เกราะป้องกันอาวุธ ผ้าปูที่นอน ผ้า màn ฉากบังตา ปกหนังสือและใช้เป็นกระดาษเขียนบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยราชวงศ์จีนและถัง (Chin and Tang dynasties)

ปอสามีชื่อสามัญว่า (Paper Mulberry) ชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Broussonetia papyrifera* เป็นพืชเส้นใยที่มีความสำคัญ ปอสามีสรรพคุณในการรักษาโรคต่าง ๆ ได้เช่นใบใช้ในการขับปัสสาวะ แก้วพิษแมลงกัดต่อย กลากเกลื้อน และใช้เป็นอาหารสัตว์

Will (1984) ค้นพบว่ากระดาษสาเริ่มนำมาใช้ในการซ่อมแซมเอกสารสำคัญต่าง ๆ ที่มีอายุมาก ๆ เพื่อรักษาให้เอกสารมีอายุการใช้งานที่ยืนยาวต่อไป และรักษาลักษณะดั้งเดิมของเอกสาร (Authenticity) โดยได้ค้นพบว่า กระดาษสาที่มีอายุและสามารถคงทนได้เป็นร้อย ๆ ปี ดังนั้น พิพิธภัณฑน์ นักอนุรักษ์นิยม และหอจดหมายเหตุ ทั่วโลกจึงนิยมใช้กระดาษสาซ่อมแซมเอกสารเก่าแก่ที่สำคัญๆ ให้มีอายุยืนยาว (สถาบันวิจัยพืชไร่, 2537)

ข้าพเจ้ามีความสนใจในตัววัสดุ กระดาษสาธรรมชาติ ซึ่งจะมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาทำ ตรงส่วนนี้จะทำให้กระดาษสามีความพิเศษและน่าสนใจมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้หยิบเอากระดาษสามาใช้เป็นวัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างพื้นผิวให้กับรูปทรงภายในงาน และนำมาเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

4. บทสรุป

จากการศึกษาแนวคิดเชิงปรัชญาอะบิ-ซะบิ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้เข้าใจถึงความไม่บริบูรณ์ของสรรพสิ่ง ว่าในสภาวะของการผันแปรและเสื่อมสลาย บ่อยครั้งเรามักคิดว่าช่วงขณะหรือจุดใดจุดหนึ่งระหว่างกระบวนการใด ๆ ก็ตาม คือขั้นที่เสร็จสิ้นแล้ว แต่สรรพสิ่งบริบูรณ์หรือบรรลุเมื่อใดกัน ดังนั้นความบริบูรณ์นี้จึงไม่มีอยู่ในหลักความคิดนี้ และความงามที่สามารถเกิดขึ้นได้โดยฉับพลัน ในสภาวะสภาพแวดล้อม บริบท หรือทัศนคติที่เอื้ออำนวยหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นความงามจึงเป็นสภาวะที่แปรเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่องของจิตสำนึก ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ตั้งแต่กระบวนการคิด ตรวจสอบ หาความหมายของความเป็นไปของธรรมชาติ รูปทรงที่ใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ ล้วนแล้วแต่ใช้หลักแนวคิดแบบอะบิ-ซะบิ ส่วนวัสดุที่นำมาใช้เป็นวัสดุที่ทำขึ้นมาจากธรรมชาติ คือ กระดาษสาธรรมชาติ มาใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ ของการสร้างพื้นผิวให้กับตัวผลงาน และยังสอดคล้องกับเนื้อหา และหลักปรัชญาอะบิ-ซะบิ อีกด้วย

แนวทางการทำงานโดยผู้สร้างสรรค์ได้นำศิลปินอ้างอิง 2 ท่าน ที่ทำงานศิลปะจัดวาง คือ Kishio Suga กับ Giuseppe Penone จากที่ได้มีการศึกษากระบวนการของทั้ง 2 ท่าน ค่อนข้างมีการทำงานที่คล้ายๆกัน คือส่วนใหญ่ศิลปินเลือกใช้วัตถุทางธรรมชาติ มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทั้งการจัดวาง การจัดองค์ประกอบหรือประกอบสร้างขึ้นใหม่ แต่ยังคงรูปทรงและพื้นผิวของตัวมันเอง เพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาสาระของวัตถุได้อย่างชัดเจน และศิลปินอีก 2 ท่าน ที่ทำงานศิลปะโดยใช้วัสดุจากธรรมชาติ อย่าง อาจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง ที่มีการนำวัสดุธรรมชาติรอบตัวมาสกัดเป็นสีธรรมชาติ และนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะ และ มนตรีเต็มสมบัติ ที่นำวัสดุธรรมชาติมาใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างลงตัวและแยบยล ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในแนวทางการทำงานของศิลปิน ที่มีการวัตถุทางธรรมชาติมาใช้ในการทำงาน เช่นเดียวกับผู้สร้างสรรค์ที่มีการนำวัตถุธรรมชาติมาใช้ในการทำงาน เช่น การทำกระดาษสาจากวัสดุธรรมชาติ การใช้ฟอร์มของต้นไม้มาจัดองค์ประกอบใหม่ หรือการประกอบกันระหว่างธรรมชาติกับสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น จนเกิดเป็นรูปทรงและมุมมองใหม่ ที่สะท้อนเนื้อหาของความเรียบง่าย ความไม่สมบูรณ์และความไม่บริบูรณ์ได้อย่างลงตัว

บทที่ 3

แนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” โดยผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการศึกษาแนวคิดปรัชญา วัชปี-ชะปี ประสบการณ์ ความรู้สึก ความหลงใหลในความงาม ความจริงของธรรมชาติ รวมไปถึงการศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศิลปินที่เกี่ยวข้อง ด้วยวิธีการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการเทคนิคจิตรกรรม ประติมากรรมสื่อผสมและศิลปะการจัดวาง

1. ที่มาของแนวความคิด

ผลงานชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ได้รับแรงบันดาลใจมากจากความประทับใจในความงาม และหลงใหลในรูปทรง ลักษณะที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ จากการที่ข้าพเจ้าคอยสังเกต ฝ้ามองและสัมผัส กับธรรมชาติที่ค่อยๆแปรเปลี่ยนไปตามการเวลาอย่างช้า ๆ ต่อเนื่องอย่างไม่มีสิ้นสุด ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงบางสิ่งบางอย่างในธรรมชาติ นั่นคือความไม่ยั่งยืน ความไม่สมบูรณ์แบบ และความไม่บริบูรณ์ สิ่งที่เราคิดว่าช่างต้นล้นแล้วแต่เป็นสัจธรรมของธรรมชาติ ไม่มีสิ่งใดกำเนิดมาสมบูรณ์แบบ ซึ่งในความไม่สมบูรณ์นี้ข้าพเจ้ากลับมองเห็นถึงความงามอันเรียบง่ายของธรรมชาติ ดังคำกล่าวในปรัชญา วาปี-ซาปี ที่ชี้ให้เห็นว่าความงามเป็นพลวัตที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเรากับสิ่งอื่น ความงามสามารถเกิดขึ้นได้โดยฉับพลันทันใดในสภาพแวดล้อม บริบท หรือทัศนคติที่เอื้ออำนวย ดังนั้นความงามจึงเป็นสถานะที่แปรเปลี่ยนไปของจิตสำนึก เป็นสิ่งที่อยู่เหนือความคาดหมาย และไม่สามารถหยั่งรู้ได้

ผลงานชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” แสดงถึงการรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกต่าง ๆ ได้ดี ทั้งการรับรู้ทางสายตา กลิ่น การรับรู้ทางการสัมผัส และการรับรู้ในมิติมุมมองที่แตกต่างกันของมนุษย์ ข้าพเจ้ามีความประทับใจ หลงใหลในรูปทรง ลักษณะที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ จากการคอยสังเกต ฝ้ามองธรรมชาติที่ค่อย ๆ แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทำให้ตระหนักถึงบางสิ่ง นั่นคือความไม่ยั่งยืน และความไม่สมบูรณ์แบบ ซึ่งความไม่สมบูรณ์นี้ทำให้เกิดความงามอันเป็นการรับรู้ภายนอก เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในทัศนคติ อารมณ์ ความคิด และความรู้สึก ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและมองเห็นถึงความงาม ความจริง โดยความงามสามารถเกิดขึ้นได้ฉับพลันทันใดใน

สภาพแวดล้อม ที่เอื้ออำนวย อันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหยั่งรู้ได้ในสถานะของการเคลื่อนที่หรือเคลื่อนออกจากศักยภาพความเป็นไปได้อยู่เสมอ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ การรับรู้และการตีความของแต่ละบุคคล

2. กระบวนการสร้างสรรค์

2.1 การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนเบื้องต้นของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผลงานสื่อออกมาได้ตามความมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้มีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล จาก ประสบการณ์ ความสนใจในธรรมชาติ จึงได้ศึกษาธรรมชาติที่มีลักษณะรูปแบบเฉพาะตัว ศึกษา แนวคิดปรัชญาเวท-ชะบิ ที่บ่งบอกถึงกระบวนการทางธรรมชาติ และแก่นแท้ความงามของธรรมชาติ

ศึกษาจากการคอยเฝ้าสังเกตและทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลง และความเป็นไปของ ธรรมชาติ ที่มีผลต่อสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และการรับรู้ทางกายภาพ

การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของการสังเกตการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ สภาวะภายใน และการรับรู้ทางกายภาพในธรรมชาติของผู้สร้างสรรค์ ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความเข้าใจและนำไปสู่ การค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์ทั้งด้านเนื้อหา และเทคนิควิธีการ

2.2 การสร้างแบบร่าง

การสร้างแบบร่างเป็นการค้นหาารูปแบบ โครงสร้าง และการจัดองค์ประกอบให้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์ โดยจะใช้รูปทรงและวัสดุทางธรรมชาติเป็นองค์ประกอบหลัก เช่น ใปไม้ ลำต้นไม้แห้ง เปลือกไม้ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบวิธีการ และการแสดงออกในผลงาน

ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

การสร้างแบบร่างผลงานชั้นที่ 1 ได้หยิบเอารูปทรงต้นไม้ ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันกับรูปทรงธรรมชาติที่ถูกลดทอนจากความทรงจำ และประสบการณ์ที่เคยเห็นมา นำมาจัดองค์ประกอบขึ้นใหม่ ตามความคิด ความรู้สึก และอุดมคติส่วนตัวของข้าพเจ้า

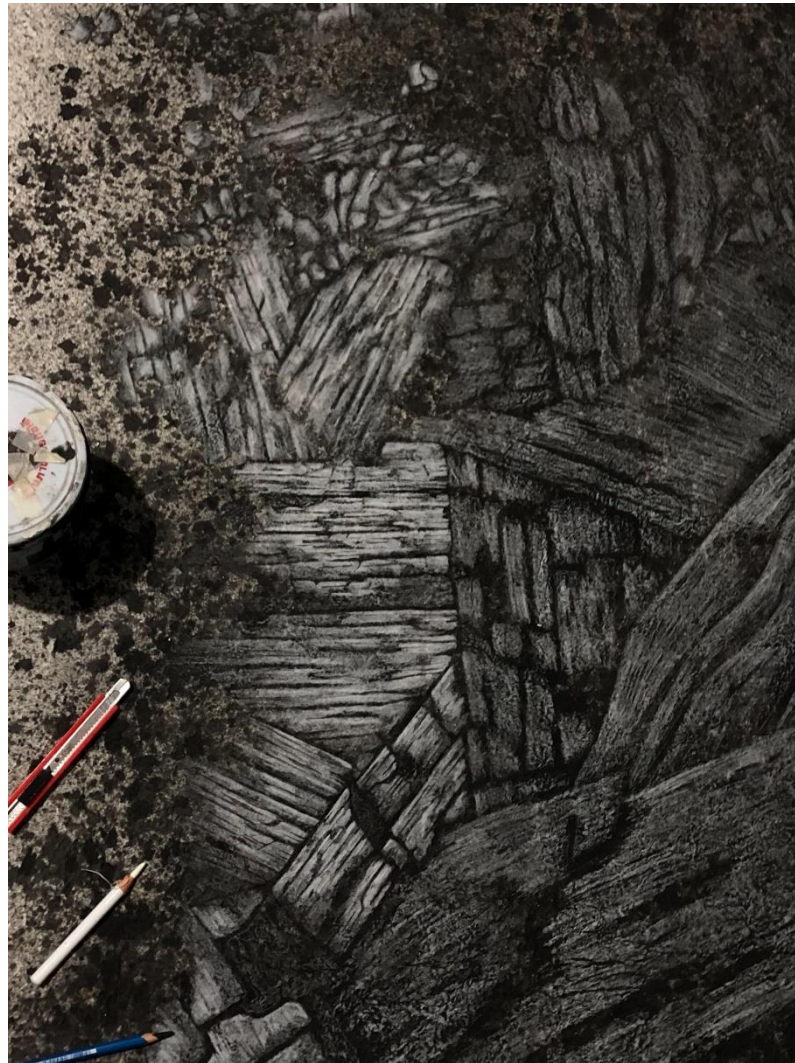

ภาพที่ 10 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

การสร้างแบบร่างผลงานชั้นที่ 2 ได้หยิบเอารูปแบบของเปลือกไม้ ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน มาประกอบสร้างขึ้นให้มีความเป็นนามธรรมมากขึ้น

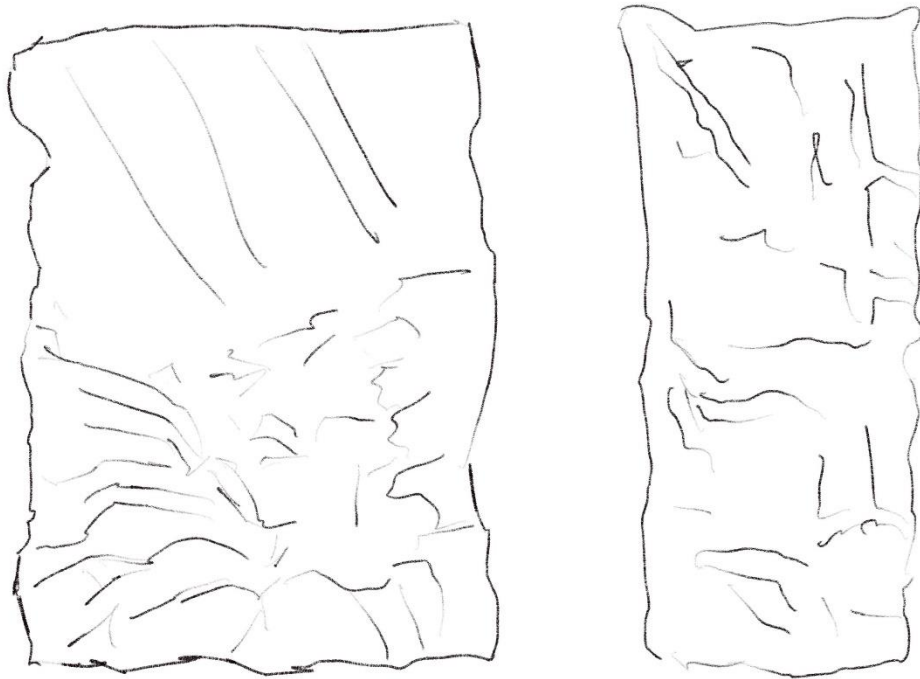

ภาพที่ 11 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

การสร้างแบบร่างผลงานชั้นที่ 3 สร้างแบบร่างเลียนแบบรูปทรงลำต้นของต้นไม้ เพื่อหาความเป็นไปได้ของการสร้างพื้นผิวให้มีความนูนขึ้นมา เพื่อให้เกิดมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น

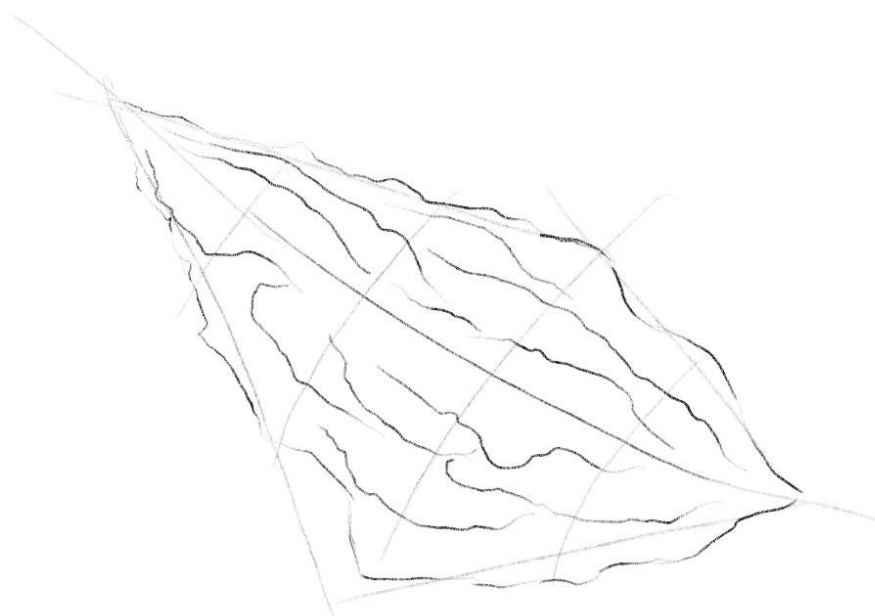

ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

การร่างภาพโดยใช้ลักษณะรูปแบบของรูปทรงใบไม้ มาสร้างรูปทรงใหม่โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ ที่เคยได้พบเห็นรูปทรงใบไม้มาลดทอนและวางซ้อนๆกัน จนเกิดเป็นรูปทรงใหม่

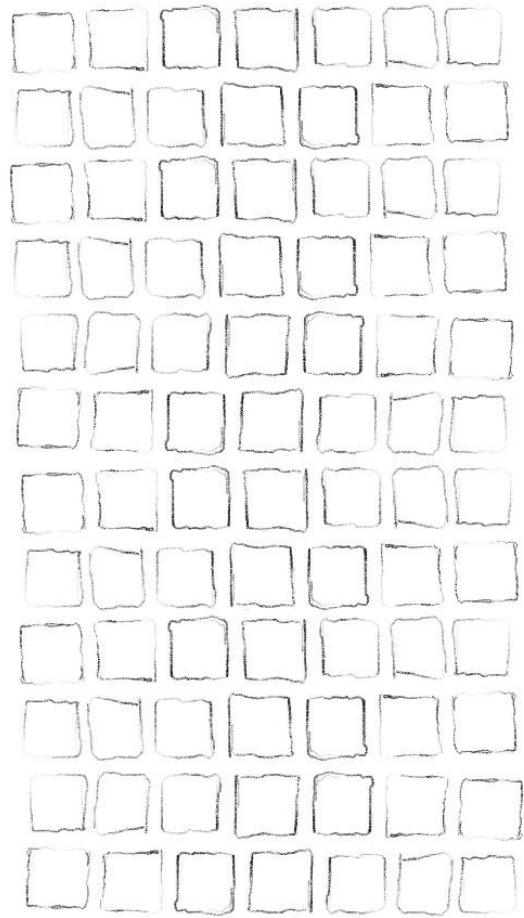

ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

การร่างภาพโดยเป็นการวางฟอร์มซ้ำ ๆ กัน แล้วนำมาจัดองค์ประกอบเพื่อให้ตรงกับเนื้อหา โดยเป็นการสื่อถึงการเฝ้าสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ

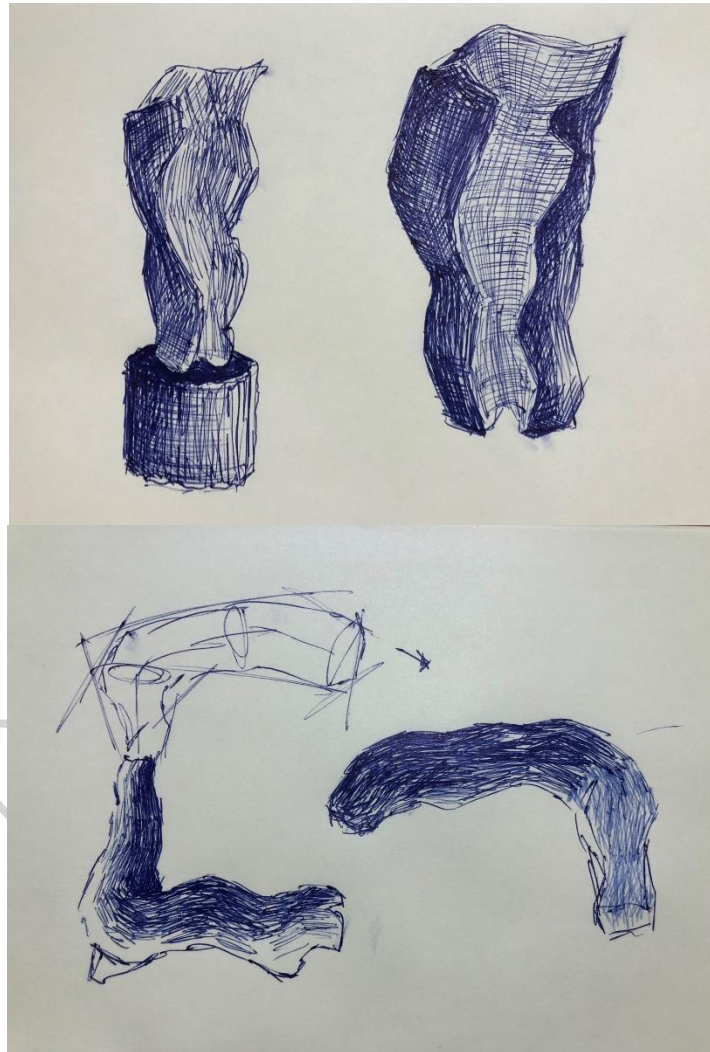
ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

สร้างแบบร่างโดยเอาวัสดุธรรมชาติที่หามา ต่อไม้ที่หัก รูปทรงที่บิด แปกของไม้ นำมาสร้างแบบร่างเพื่อนำมาต่อเติมเข้ากับวัสดุธรรมชาติ สื่อถึงการเสื่อมสลายไปเพื่อเกิดขึ้นใหม่ของธรรมชาติ

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

3. การวิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์เป็นการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาระบวนการสร้างสรรค์มาจากผลงานในชุดก่อนวิทยานิพนธ์ไปสู่ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ได้แสดงกระบวนการ ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหาในระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ การนำเอาองค์ความรู้จากแนวคิด ปรัชญา อิทธิพลที่ได้จากศิลปิน และศึกษาคุณสมบัติของวัสดุ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์นี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างสรรค์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1 ในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากความงามของธรรมชาติ ต้นไม้ ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของต้นไม้เป็นหลัก โดยนำรูปทรงที่แตกต่างกัน ทั้งที่มีอยู่จริง และรูปทรงที่คิดขึ้นมากเอง จาก ความคิด ความรู้สึกและความทรงจำ นำมาประกอบสร้างเพื่อให้ได้รูปทรงใหม่ โดยใช้เทคนิควาดเส้นดินสอไขขาว ในการสร้างสรรค์ วาดลงบนกระดาษสาธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา ที่พูดถึงการแปรเปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ ต่อเนื่อง และเสื่อมสลายไปของธรรมชาติ หลงเหลือไว้เพียงความงามที่ไร้ชีวิต

ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 ในรูปแบบผลงานจิตรกรรม 2 มิติ โดยนำรูปแบบของเปลือกไม้ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันมาประกอบสร้างชิ้นให้มีความเป็นนามธรรม เพื่อเล่นกับการรับรู้ของคนดูที่มีมุมมอง ความคิด และประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปว่าจะมองภาพออกมาในรูปแบบไหน

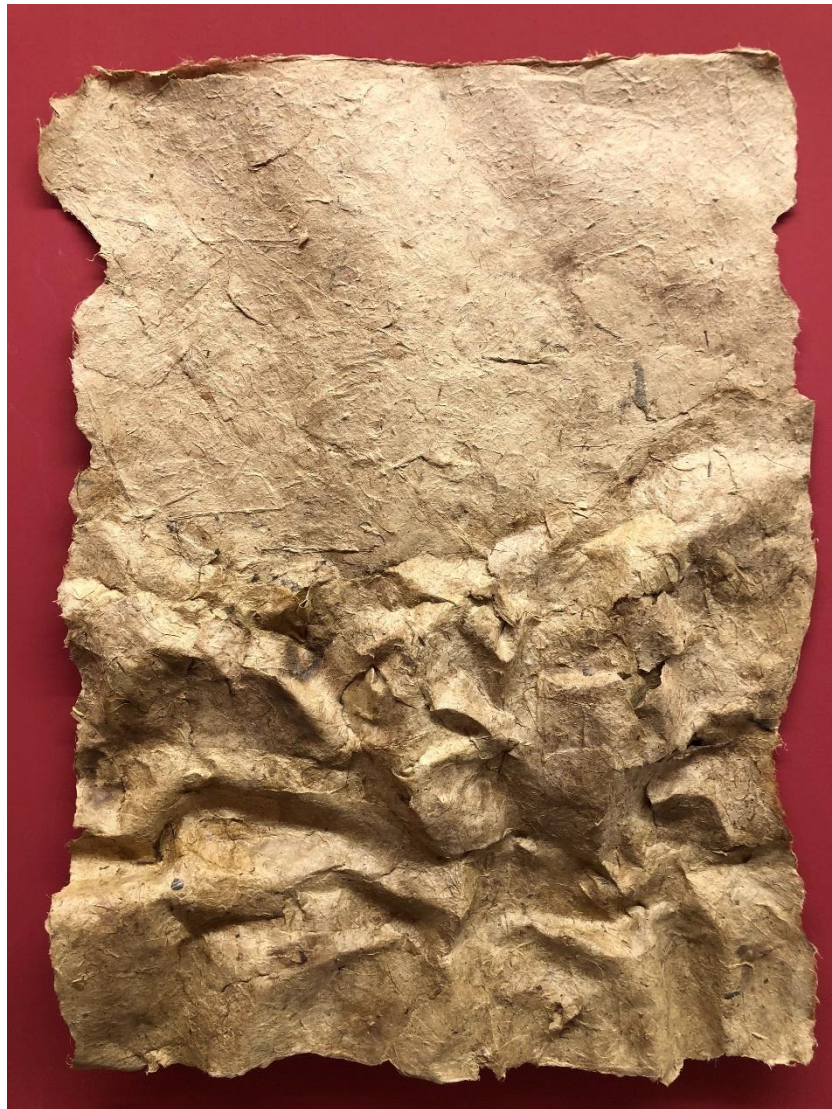

ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ได้มีการใช้วัสดุ กระดาษสาธรรมชาติอย่างเต็มมาใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อทดลองหาความเป็นไปได้ของการสร้างพื้นผิวเลียนแบบธรรมชาติ และให้ผลงานมีมุมมองที่หลากหลายขึ้น สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบจิตรกรรมนูนต่ำ ก่อนจะนำไปต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

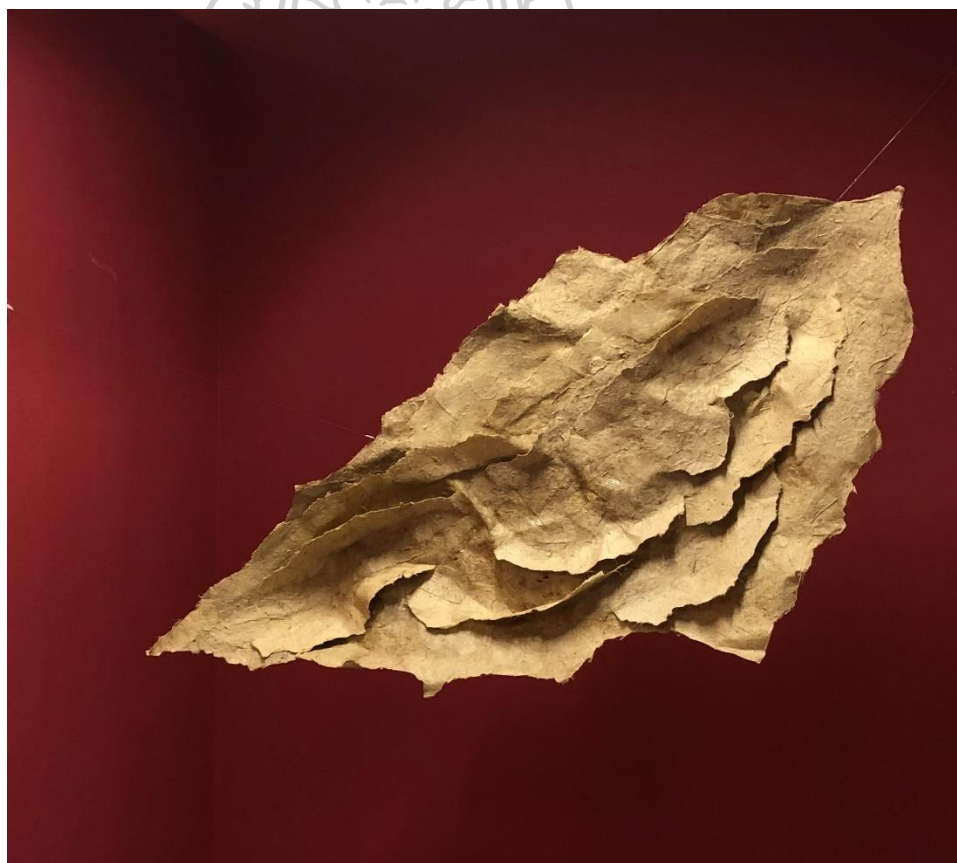

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

4. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ได้มีการนำรูปทรงของใบไม้มาลดทอนรายละเอียดในบางส่วนแล้วต่อเติมรูปทรงในจิตสำนึกลงไปเพื่อให้ได้รูปทรงใหม่ ในระยะนี้เป็นการพัฒนารูปแบบจากผลงานจิตรกรรม 2 มิติ มาเป็นรูปแบบผลงาน 3 มิติ จากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 ทำให้ค้นพบแนวทางที่จะสามารถนำมาต่อยอดสำหรับกรพัฒนา สร้างสรรค์ผลงานในชิ้นต่อไปได้ เพื่อค้นหาตรวจสอบและทำความเข้าใจกับธรรมชาติ แนวปรัชญา ให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์มากขึ้น นำมาสู่การเข้าถึงการยอมรับในแนวคิดปรัชญา สมภาติ และความไม่บริบูรณ์ของธรรมชาติ ผ่านการบวนการสร้างสรรค์ศิลปะสื่อผสม และได้ค้นพบความหมายของความงามในความไม่สมบูรณ์ของธรรมชาติ

ภาพที่ 20 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญามากขึ้น ในขั้น จะไม่ใช่รูปทรงธรรมชาติ แต่จะเป็นการใช้เพียงวัสดุจากธรรมชาตินี้ โดยจะเป็นการสร้างฟอร์มซ้ำ ๆ กันจำนวน 91 ชิ้น เพื่อแสดงออกถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ ในขั้นตอนการติดตั้งจะเป็นการจัดวางด้วยความประณีต ละเอียดอ่อน มีสมาธิ และค่อยๆสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลง ลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละชิ้น ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจระหว่างตัวเรากับผลงานจากการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละชิ้น โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะเกิดในช่วงระหว่างที่กระดาษสากกับเปียก ในขณะที่กระดาษกำลังใกล้ๆแห้งได้มีการดูสีจากวัสดุธรรมชาติเข้าสู่เนื้อกระดาษทำให้ในแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ปัญหาที่พบเป็นลักษณะของของรูปแบบที่ซ้ำกันไม่มีความแตกต่างของตัววัตถุและรูปทรง ผู้สร้างสรรค์จึงนำปัญหาที่พบไปวิเคราะห์และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้มีการหาต้นแบบ รูปทรงอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงานและตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ของผู้สร้างสรรค์.

ภาพที่ 21 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 เป็นการประมวลผล คติวิเคราะห์ จากผลงานชุดก่อนหน้า เน้นการแสดงออกอย่างชัดเจน รูปแบบและแนวคิดสัมพันธ์กับรูปแบบผลงานที่แสดงออกอย่างชัดเจน ในผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ได้เริ่มหารูปแบบใหม่ เพื่อต้องการแสดงออกอย่างชัดเจน สร้างสรรคออกมาในรูปแบบประติมากรรมสื่อผสม 3มิติ โดยการเอารูปทรง ลักษณะอาการ การบิดเบี้ยวของต้นไม้ เป็นสื่อกลางในการสื่อถึงความไม่บริบูรณ์ที่ก่อให้เกิดความงามที่เฉพาะตัว และสร้างสรรคผ่านการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ ได้แก่ รูปทรง สี พื้นผิวและวัสดุธรรมชาติ ผสมผสานกันจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่ การสร้างสรรคชุดนี้เริ่มตอบโจทยตามแนวความคิด เนื้อหา และวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรคผลงานที่ชัดเจนมากขึ้น

ภาพที่ 22 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค

ภาพที่ 23 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 24 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ทีมา: ผู้สร้างสรรค์

5. ทักษะในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานจะประมวลภาพจากแนวคิดปรัชญา ความหลงใหล ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ เพื่อให้เห็นประเด็นเนื้อหาสำคัญในผลงานที่เชื่อมโยงกับกระบวนการสร้างสรรค์ วัสดุ และการจัดองค์ประกอบ เพื่อแสดงออกถึงความงาม ความเรียบง่าย และความไม่สมบูรณ์ของธรรมชาติ กระตุ้นการรับรู้ทางความคิด ประสบการณ์ และรูปแบบทางกายภาพของผู้ชมต่องาน

รูปทรง เป็นส่วนสำคัญที่สุดในผลงานของผู้สร้างสรรค์ เป็นส่วนที่แสดงออกถึงความงามทางกายภาพของธรรมชาติ และความรู้สึกภายในของผู้สร้างสรรค์ ด้วยการแสดงออกทางรูปทรง หรือการลดทอดลักษณะบางอย่างที่ผสมกับรูปทรงในความรู้สึกภายในของผู้สร้างสรรค์ ประสบออกมาเป็นรูปทรงใหม่ที่มีผลต่อความรู้สึก หรือการรับรู้ของผู้ชมที่แตกต่างกัน เมื่อได้รับชมผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้พื้นผิวของวัสดุธรรมชาติ และกระดาษสา ที่ผ่านกรรมวิธีการสร้างกระดาษสาแบบพื้นถิ่นภาคเหนือ โดยใช้วัสดุธรรมชาติมาใช้เป็นส่วนผสมในการทำกระดาษสา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาที่ว่าวัสดุธรรมชาติทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็น วัช-ปิ และให้ได้พื้นผิวตามที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการมุ่งเข้าสู่เนื้อในเพื่อเชื้อเชิญให้ผู้ชมอยากเข้าใกล้ สัมผัส และผูกสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหนึ่งกับวัตถุหนึ่ง รวมทั้งระหว่าง “มนุษย์กับวัตถุ” ทำให้เกิดการตระหนักรู้ถึงสภาวะวัตถุ (Materiality) การรับรู้ถึงคุณสมบัติของวัตถุประเภทต่าง ๆ (สัมผัส)

สี ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะใช้สีที่มาจากวัสดุธรรมชาติโดยตรง เมื่อผ่านกระบวนการสร้างสรรค์สีที่นำมาใช้จะซึมเข้าไปผสมกับวัสดุอื่นทำให้สีมีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละขั้นตอน ทำให้แสดงถึงความไม่บริบูรณ์ได้อย่างชัดเจน จากการค่อยๆสังเกตการณ์แปรอย่างช้า ๆ

วัสดุธรรมชาติ ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะใช้วัสดุธรรมชาติ และกระดาษสาธรรมชาติ เป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง ความไม่บริบูรณ์ และเสื่อมสลายไปได้ อย่างเลี่ยงไม่ได้ของสรรพสิ่งตามธรรมชาติ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และแนวคิดของผู้สร้างสรรค์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ได้มีการพัฒนามาจากผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน ทดลองเทคนิค ปรับกระบวนการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง โดยมีที่มาและแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ ดอกไม้ และต้นไม้แห้ง มีการลงพื้นที่เพื่อหารูปทรงของธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะและน่าสนใจ นำมาสร้างสรรค์ผลงานที่มีเนื้อหาสาระและแนวความคิดสอดคล้องกับความรู้สึกรภายใน ความไม่บริบูรณ์ที่ก่อให้เกิดความงามของธรรมชาติ และการรับรู้ทางความคิดที่แตกต่างกันของมนุษย์ ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบศิลปะสื่อผสม 3มิติ โดยใช้เทคนิคปะติดหรือเปเปอร์มาเช่ จากวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบไม้ กิ่งไม้ และกระดาษสาธรรมชาติ โดยการพัฒนาารูปแบบผลงานให้สอดคล้องกับเนื้อหาภายใต้หัวข้อ “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” จากการศึกษาผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ช่วงแรกมาจนถึงระยะหลัง ทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน จึงได้นำปัญหาที่พบมาปรับแก้และพัฒนาต่อยอด จนนำไปสู่ผลงานวิทยานิพนธ์ที่มีความสมบูรณ์แบบตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สร้างสรรค์ตั้งไว้ โดยแบ่งการวิเคราะห์ผลงานออกเป็น 2 ช่วง คือ ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ และผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

การสร้างสรรคก่อนวิทยานิพนธ์ชุด ชั้นที่ 1 เป็นช่วงของการศึกษาและค้นคว้าเพื่อทำความเข้าใจกับรูปทรงของต้นไม้ โดยข้าพเจ้ามีความประทับใจ หลงใหลในความงามของต้นไม้ที่มีรูปทรงต้นไม้ที่มีลักษณะอาการ บริบท ที่แปลกประหลาด แต่ในความประหลาดนี้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความงามที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เมื่อข้าพเจ้าจ้องมองต้นไม้เหล่านี้ ทำให้เหมือนกำลังตกอยู่ในห้วงแห่งความเคลื่อนไหวไปอย่างช้า ๆ แต่กลับรู้สึกถึงความสงบ ทำให้เราจดจ่อและทำความเข้าใจกับธรรมชาติได้ดีว่าทำไมต้นไม้เหล่านี้ถึงมีลักษณะที่ผิดแปลกแบบนี้ และสิ่งที่ผิดแปลกเหล่านี้ถึงดูสวยงาม การที่ลักษณะของต้นไม้เหล่านี้มีรูปร่างที่แปลกตา มาจากสภาพแวดล้อมรอบตัวมันส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพ ยิ่งมีสิ่งเร้าไปกระทบเท่าไร ต้นไม้จะมีการเปลี่ยนแปลงมากเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสิ่งเร้าที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

รูปแบบของผลงานเป็นการสร้างสรรค โดยเป็นรูปทรงต้นไม้ที่มีลักษณะอาการ บริบท ที่แปลกประหลาด ทั้งที่พบเห็นในปัจจุบันและเคยพบเห็นเมื่อในอดีต นำมาลดทอดลักษณะบางอย่างออกจากความคิด และความทรงจำ มาประกอบสร้างจนเกิดเป็นรูปทรงใหม่ ในบรรยากาศที่ดูสงบ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในที่คนคิด อารมณ์ความรู้สึก และความคิด เพื่อสร้างสรรคผลงานที่แสดงออกถึงความงาม ความจริง และความเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ของธรรมชาติ

ภาพที่ 25 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: การแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 1

ขนาด: 275x150 cm.

เทคนิค: วาดเส้นดินสอไขขาวบนกระดาษสากล้วย

ภาพที่ 26 รายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 มีการพัฒนามาจากผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยมีการสโคปลงไปที่แคบลงเพื่อต้องการนำเสนอให้เห็นถึงความงามของพื้นผิวที่เกิดขึ้นของธรรมชาติ เพื่อทำความเข้าใจต้นไม้ลึกลงไปอีก ว่าทำไมลักษณะของเปลือกไม้ถึงมีลักษณะที่ผิดแปลกแบบนี้ ซึ่งลักษณะเหล่านี้อาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น การขยายลำต้นของต้นไม้จึงทำให้เปลือกไม้แตกแยกออกจากกัน หรือเกิดจากมลพิษที่ต้นไม้ได้รับจนไปกระตุ้นให้เปลือกไม้มีลักษณะที่แปลกประหลาดได้มีการปรับลักษณะโครงสร้างภายในภาพ โดยการลดทอนโครงสร้างของต้นไม้ให้เหลือเพียงเปลือกไม้ แล้วนำรูปแบบของเปลือกไม้ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน มาทับซ้อนเพื่อให้เกิดรูปทรง เกิดมิติ และมุมมองใหม่ เส้นที่เกิดขึ้นภายในงานแสดงถึงการมีสมาธิที่เกิดจากการค่อยๆ สานเส้นจนเกิดค่าน้ำหนักแสงเงาภายในงาน และการเคลื่อนไปของสภาวะภายในของข้าพเจ้า ที่สัมพันธ์กับรูปทรงที่เกิดขึ้นในงาน และเล่นกับการรับรู้ของผู้ชมว่าจะมองภาพนี้ออกมาในรูปแบบไหน บางคนอาจจะมองภาพนี้เป็นภาพแลนด์สเคปทิวทัศน์ บางคนอาจจะมองภาพนี้เป็นเพียงเปลือกไม้ธรรมดา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความคิด และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ภาพที่ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: การแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 2

ขนาด: 190x90 cm.

เทคนิค: วาดเส้นดินสอไขขาวบนกระดาษสา

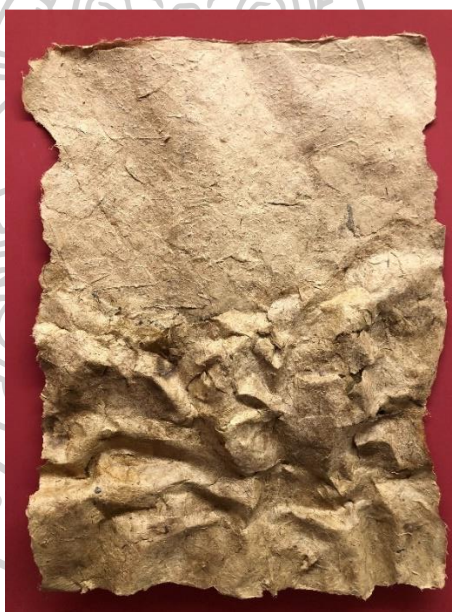

ภาพที่ 28 รายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

การสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 เป็นพัฒนารูปแบบมาจากการสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 โดยเป็นการทดลองเพื่อหาความเข้าใจ และความเป็นไปได้ในการสร้างพื้นผิวเลียนแบบธรรมชาติให้ออกมาในรูปแบบ 3 มิติ โดยใช้วัสดุธรรมชาติมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้กระดาษสาคล้ายเพราะมีพื้นผิวใกล้เคียงกับผิวของเปลือกไม้มากที่สุด และยังสามารถคล้องกับหลักปรัชญาอะปะชิ ชิว่าด้วยการนำวัสดุธรรมชาติมาใช้สร้างสรรค์ การที่นำวัสดุธรรมชาติมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของความงามที่มีอยู่เดิมในตัวของวัสดุ และสะท้อนถึงความพึงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ พื้นผิวที่เกิดขึ้นภายในงานเกิดจากการบิดพับ ปะติด จนมีลักษณะคล้ายเปลือกไม้ จังหวะบิดพับที่เกิดขึ้นบนชิ้นงานมีน้ำหนักหนักเบาตามแสงที่ตกกระทบ ทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างกันหลายมุมมอง ซึ่งมีผลต่อความคิด การรับรู้ที่ต่างกันออกไปของแต่ละคน

ภาพที่ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: การแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 3

ขนาด: 80x110 cm.

เทคนิค: สีสผสม

ภาพที่ 30 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ทีมา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: การแปรเปลี่ยนสุนามธรรม 3

ขนาด: 80x150 cm.

เทคนิค: สื่อผสม

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ชั้นที่ 1 ผลงานงานชิ้นนี้ได้มีการพัฒนาทั้งความคิด กระบวนการ และรูปแบบ จากชุดผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ 3 มิติ โดยข้าพเจ้าได้หยิบเอารูปทรงของใบไม้มาใช้เป็นแบบในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้ามองว่าใบไม้เมื่อสูญสลายไปก็จะกำเนิดผลิใบขึ้นมาใหม่ได้ ข้าพเจ้าจึงเลือกรูปทรงของใบไม้ นำมาลดทอนรายละเอียดบางอย่างออก แต่ยังคงลักษณะเด่นของรูปทรงใบไม้ไว้ และนำมาทับซ้อนกัน วัสดุที่ใช้เป็นวัสดุกระดาษสาธรรมชาตินำมาใช้ในการสร้างพื้นผิวภาพในงาน ติดตั้งแบบลอยตัว เพื่อให้เหมือนใบไม้กำลังร่วงหล่น เล่นกับการรับรู้ภายนอกที่เกิดจากการมองเห็น และได้สัมผัสกับตัวกายภาพของธรรมชาติ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในทัศนคติ อารมณ์ ความรู้สึก และความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความงาม ความจริง และการเสื่อมสลาย เพื่อก่อให้เกิดขึ้นใหม่อย่างไม่สิ้นสุดของธรรมชาติ การทำงานของตัวงานเหมือนงานกำลังเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ เหมือนได้เห็นชีวิต

ภาพที่ 31 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 1

ขนาด: แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค: สื่อมผสม

ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 33 ภาพแสดงการติดตั้งผลงานแบบลอยตัว สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ชั้นที่ 2 พัฒนารูปแบบผลงานมาจากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยผู้สร้างสรรค์ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญามากขึ้น และให้ความสำคัญกับตัววัสดุมากขึ้น ในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นนี้ได้มีการเข้าไปจัดการกระบวนการทำงานมากขึ้น ตั้งแต่การทำกระดาษสาขึ้นมาเองด้วยวิธีการเปเปอร์มาเช่ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุธรรมชาติกับตัวข้าพเจ้า ซึ่งจะสอดคล้องกับเนื้อหา แลแนวคิดปรัชญาอะบิ-ชะบิ โดยในชั้นจะไม่ใช้รูปทรงธรรมชาติ แต่จะเป็นการใช้เพียงวัสดุจากธรรมชาตินี้ โดยจะเป็นการสร้างฟอร์มซ้ำ ๆ เพื่อคอยสังเกตการณ์ถึงเปลี่ยนแปลงไป และลักษณะที่แตกต่างกันที่เกิดขึ้นในแต่ละชั้น ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจระหว่างตัวเรากับผลงาน เพื่อแสดงออกถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายนอกที่เกิดจากการมองเห็น และได้สัมผัสกับตัวกายภาพของธรรมชาติ เชื่อมโยงกับการรับรู้ภายในที่ศนคติ อารมณ์ความรู้สึก และความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความงาม ความจริง ของธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์รับรู้ และสัมผัสกับธรรมชาติที่แตกต่างกัน

ในส่วนของการติดตั้งผลงานเป็นการฝึกสมาธิ จิตให้สงบ โดยการค่อยๆ เรียงผลงานแต่ละชั้นต่อ ๆ กันอย่างช้า ๆ เพื่อคอยสังเกตว่าผลงานในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร แต่ละชั้นมองแล้วให้ความรู้สึกอย่างไร และมองเห็นถึงความงาม ทุกอย่างรอบ ๆ ตัวมันหยุดนิ่ง ทำให้เราจดจ่ออยู่กับแค่ผลงาน

ภาพที่ 34 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

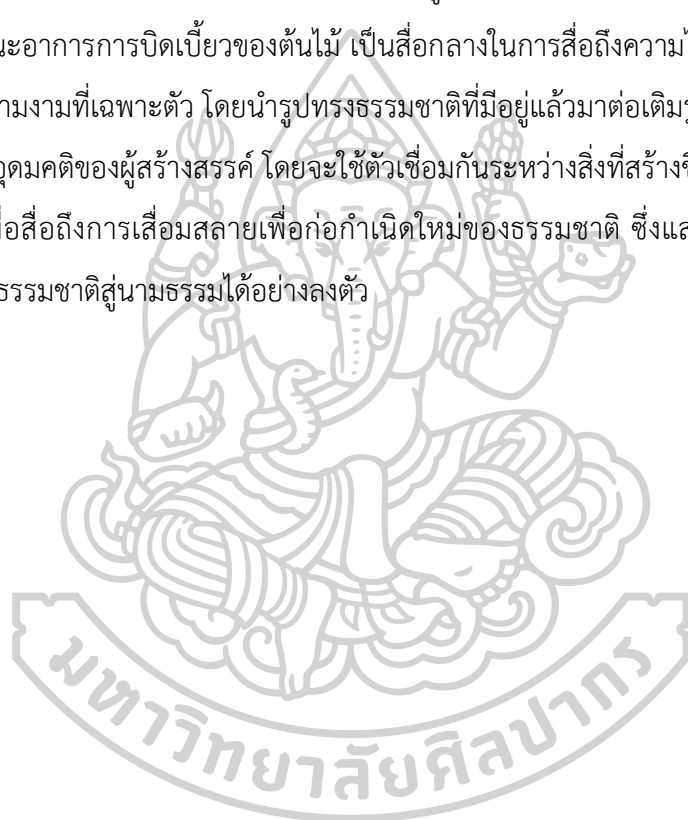
ชื่อ: ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 2

ขนาด: แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค: สื่อผสม

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” ชั้นที่ 3 พัฒนารูปแบบผลงานมาจากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 และ 2 โดยในชั้นนี้ได้มีการพัฒนากระบวนการทำงาน และจัดการวัสดุได้ดีขึ้น จากในผลงานชั้นที่ 1 ที่สามารถสร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบลอยตัวที่มองได้เพียง 2 ด้าน ในชั้นนี้ได้มีการทดลอง พัฒนาตัววัสดุให้มีความแข็งแรงมากขึ้น และสามารถนำมาขึ้นรูปทรง 3 มิติได้ สร้างสรรค์โดยนำวัสดุธรรมชาติที่มีอยู่แล้วอย่างขอนไม้ ต่อไม้ มาประกอบสร้างกับวัสดุธรรมชาติที่สร้างขึ้นใหม่ สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบประติมากรรมสื่อผสม 3 มิติ โดยการเอารูปทรง ลักษณะอาการการบิดเบี้ยวของต้นไม้ เป็นสื่อกลางในการสื่อถึงความไม่บริบูรณ์ของธรรมชาติที่ก่อให้เกิดความงามที่เฉพาะตัว โดยนำรูปทรงธรรมชาติที่มีอยู่แล้วมาต่อเติมรูปทรงที่มาจากความคิด ความทรงจำ อุดมคติของผู้สร้างสรรค์ โดยจะใช้ตัวเชื่อมกันระหว่างสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่กับวัสดุธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว เพื่อสื่อถึงการเชื่อมสลายเพื่อก่อให้เกิดใหม่ของธรรมชาติ ซึ่งแสดงสภาวะของการแปรเปลี่ยนไปของธรรมชาติสู่นามธรรมได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 35 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 3

ขนาด: แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค: สีสผสม

ภาพที่ 36 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ชื่อ: ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม 3

ขนาด: แปรผันตามพื้นที่

เทคนิค: สื่อผสม

ภาพที่ 37 ภาพการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 38 ภาพการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ สถานที่ติดตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ปัญหาและข้อเสนอแนะของการใช้วัสดุธรรมชาติในงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยวัสดุธรรมชาติย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่อาจจะพบศัตรูพืชทำลายผลงานเสีย และอายุของผลงานอาจจะเก็บได้ไม่นาน ถ้าไม่ถูกเก็บรักษาอย่างถูกวิธีข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะที่ อาจจะมึประโยชน์ต่อบุคลากรด้านศิลปะ และผู้ที่สนใจ ดังนี้

1. การจัดแสดงผลงานควรจัดแสดงในที่ร่ม หรือใส่กรอบ และหลีกเลี่ยงพื้นที่อับชื้น เพื่อป้องกันแสงแดดทำให้ผลงานเสียหาย และป้องกันเชื้อราที่เกิดจากความชื้น

2. เนื่องจากผลงานอยู่ในรูปแบบประติมากรรม 3 มิติ และมีขนาดใหญ่การเคลื่อนย้ายผลงานควรระมัดระวัง เพื่อป้องกันการชำรุดเสียหายของผลงาน

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ธรรมชาติแปรเปลี่ยนสู่นามธรรม” เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาผลงานด้านความคิด เทคนิค วิธีการ และการแสดงออก ประสบการณ์ที่ได้พบเห็นด้วยตัวเอง ประกอบกับการคิดรูปแบบงาน ที่มีแนวความคิด เนื้อหาสาระ เทคนิควิธีการ โดยศึกษาจากหนังสือวิชาการ หลักปรัชญา การสัมผัส และลงพื้นที่เพื่อหารูปทรงที่มีลักษณะเฉพาะตัว แล้วนำมาถอดทอน เพิ่มเติม นำเสนอผ่านมุมมองและบริบทใหม่ของธรรมชาติ โดยสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ เพื่อถ่ายทอดออกมา ตามความรู้สึก และเล่นกับการรับรู้ที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล การศึกษาสภาวะอารมณ์ของร่างกายและจิตใจ ผ่านทางการสร้างสรรค์งานศิลปะนี้จึงมี ความมุ่งหมายเพื่อค้นหาคุณค่า ความงาม ความสำคัญ และความไม่สมบูรณ์ของธรรมชาติ เพื่อทำความเข้าใจในสภาวะการเชื่อมโยงกันระหว่างกาย จิตใจและความเข้าใจในธรรมชาติ ความไม่บริบูรณ์ ที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปของสรรพสิ่งทั้งหมด ล้วนเป็นสิ่งที่สามารถทำให้มีสติรู้เท่าทันได้

ในโลกปัจจุบันที่ผู้คนส่วนใหญ่มักพยายามสร้าง “ความสมบูรณ์แบบ” ที่ไม่มีอยู่จริงขึ้นมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักมาจากแนวความคิดแบบ Beauty Standard ที่ว่าด้วยความต้องการทำให้ตัวเองเกิดความงดงาม ความสมบูรณ์แบบ ตามค่านิยมของคนในสังคม หรือความคิดแปลกๆ อุดมคติที่ต่างกัน ที่ทำให้มนุษย์เกิดการแก่งแย่งชิงดีกัน ทั้งในโลกโซเชียลมีเดีย หรือกระแสสังคม มักนำเราไปเปรียบเทียบกับผู้อื่นอยู่เสมอ และมักเบียดเบียนความสนใจของคนเราออกจากความจริงที่บอกว่า การใช้ชีวิตของเรานั้นดีอยู่แล้ว เมื่อมีความต้องการที่จะทะเยอทะยาน มุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น และนำไปสู่การประสบความสำเร็จ แต่อย่างน้อยที่สุด เราก็ควรที่จะถอยหลังกลับมามอง และได้มีช่วงเวลาชื่นชมกับคุณค่าของชีวิต ความงาม และสิ่งที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน เท่านั้นที่เพียงพอแล้วกับการมีชีวิตที่ดีได้

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการพัฒนา ต่อยอด แนวความคิดเพื่อนำเสนอ มุมมองความงำนในรูปแบบใหม่ ที่เสนอความงำมภายในจิตใจและในความไม่บริบูรณ์ของธรรมชาติ จึงเห็นได้ว่า มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการปรับแก้ให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหาสาระ ด้าน เทคนิควิธีการ กระบวนการทำงาน และรูปแบบของผลงาน ทำให้เข้าใจผลงานตัวเองมากขึ้น นำมาสู่ การสร้างสรรคผลงานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว และมีพัฒนาการในผลงานซึ่งเกิดจากการฝึกฝน ทักษะ และทัศนความคิด ทำให้ผู้สร้างสรรคเห็นกระบวนการทางการคิดและทางปฏิบัติอย่างเป็น ลำดับ ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรกถึงขั้นตอนสุดท้ายที่สำเร็จลุล่วง การค้นคว้าทดลองพัฒนา ปรับปรุงในการสร้างสรรคผลงานที่กระทำอย่างต่อเนื่อง และอาศัยความ เพียรพยายาม ความอดทน สมาธิและการทำงานที่สม่ำเสมอ ทำให้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้ามีการพัฒนายิ่งขึ้น และยิ่งสอดแทรก เนื้อหาเชิงปรัชญาอะปิ-ชะปิ ที่สอนให้รู้ถึงความธรรมดา ความเรียบง่าย การยอมรับ ไม่ซับซ้อน ของ การมีชีวิต แนวความคิดนี้ได้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างลึกซึ้งของความธรรมดา ความไม่สมบูรณ์แบบ ความอ่อนโยน และความงามที่เรียบง่ายของชีวิตและธรรมชาติ ดังนั้นจึงเป็น แนวทางในการ สร้างสรรคผลงานได้ตรงตามความมุ่งหมาย สามารถสร้างสรรคงานศิลปะที่มีคุณภาพ มีคุณค่ากับ สังคม

รายการอ้างอิง

Daniela Lancioni. (2021). Giuseppe Penone. Retrieved from

<https://giuseppepenone.com/en>

Mari Yano and Mayuko Kusunoki. (2021). KISHIO SUGA. Retrieved from

<https://www.kishiosuga.com/>

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย. [ม.ป.ป]. (2563). ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมกระดาษสา. Retrieved from

<https://www.nlt.go.th/storage/contents/file/mRQmYF4xCvmVE5s5aPb2rwwG99S1A1jNOI6KSBt1.pdf>

โจ เกียรติอาจิน. (2555). พิมพ์จากป่า สวยในใจ ญาณวิทย์ กุญแจทอง. Retrieved from

<https://www.posttoday.com/lifestyle/164663>

ชัยยศ อิชฎีวรพันธุ์. (2561). หิมะ พระจันทร์ ดอกไม้ ส่วนญี่ปุ่น. Retrieved from [https://www.bareo-](https://www.bareo-isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/)

[isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/](https://www.bareo-isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/)

พัชรี พรกุลวัฒน์ วุฒิพงษ์ วงษ์ชัยวัฒน์กุล และศรีณยา ตั้งวรเชษฐ. (2561). “พิมพ์จากป่า” แนวคิดและการสร้างสรรค์

ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม. Retrieved from <https://medium.com/@arspiration>

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2561). วัสดุธรรมชาติ ศาสนา และการเมือง กับงานศิลปะจากมนตรี เต็มสมบัติ. Retrieved

from <https://www.gqthailand.com/style/article/underneath-the-fabric>

มาลินี คัมภีร์ญาณนนท์. (2561). ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น. Retrieved from [https://www.bareo-](https://www.bareo-isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/)

[isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/](https://www.bareo-isyss.com/service/decor-guide/wabi-sabi-decor/)

รังสิณี ไชยคุณ. (2561). วาบิซาบิ คืออะไรหนอ. Retrieved from <https://kiji.life/wabisabi/>

ลีโอนาร์ท โคเรียว. (2562). วะบิ-ซะบิ (สายพิน กุลกนกวรรณ ฮัมดानी, Trans.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

Openbook

ศุภรา อรุณศรีมรกต. (2561). การรับรู้ผ่านทัศนธาตุ: มุมมองใหม่จากงานออกแบบสู่งานศิลปะ. คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา, 2292-2303. Retrieved from [https://he02.tci-](https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/download/121556/93441/319023)

[thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/download/121556/93441/319023](https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/download/121556/93441/319023)

สถาบันวิจัยพืชไร่. (2537). การปลูกปอสาและการผลิตกระดาษสา. 1. Retrieved from

<https://www.nlt.go.th/storage/contents/file/mRQmYF4xCvmVE5s5aPb2rwwG99S1A1jNOI6KSBt1.pdf>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ธีรกานต์ ช่วยทิพย์
วัน เดือน ปี เกิด	11 ตุลาคม 2541
สถานที่เกิด	ประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา	2562 - ศิลปบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2566 - ศิลปมหาบัณฑิต ปริญญาโท สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	42/121 ม.1 พระนิสาร3 ตำบล คลองหก อำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
ผลงานตีพิมพ์	2566 - ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม MID – NINE ที่ Old Town Gallery Bangkok 9-29 มีนาคม 2566 2565 - ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม LOVE SICK ART ที่ Tha MAharaj galley 2563 - ตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรม Young Artist Thailand 11 - นิทรรศการ โครงการศิลปินร่วมสมัย สู้ภัยโควิด ด้วยจิตสำนึก (Young Artists Talent #1-11)

